

eorum, ipse eorum iudei, *ibid.* Cathedris antiqui episcopos alios additos ut numerus augetur, objiciebant Catholicis Donatistae, *ibid.* 39. quod ipsos in Mustina diocesi fecisse apparuit, *ibid.* 39, 40. Donatistae falsitatem convicti in recitatione episcoporum suorum, *ibid.* 41, 43. Donatistae proponunt Catholicis quatenus agere velint in collatione, an testimonio legit, an gestis publicis, *ibid.* 52. Catholicorum responsio, *ibid.* 53, 138. Sic a Catholicis secunda die causa acta est in conscriptione mandati, ut responsum invenire non possent Donatistae, *ibid.* 437. Donatarum tergiversationes tertia die collationis, xxxiii, 138, 139. Donatistae Catholicis faciebant invidiam, quod hominem iudicem postulasent, *ibid.* 68, 70, 71. Apparet ipsos Donatistas hominem iudicem postulasse, *ibid.*

Collationis an petitores Catholici, xxxiii, 46, 47, 51, 138, 139. Petitorum personam cur aliquando noluerunt suscipere Catholici, *ibid.* 51, 138. Collationem ab utrisque petitam esse non dubium est, *ibid.* Consensus a cognitore obtinuit recessit Donatistae, *ibid.* 41. Quare, *ibid.* 42, 65. Ratio eorum exprobitur, *ibid.* Contra Ecclesias transmarinas causam se non habere confessi sunt Donatistae, *ibid.* 142. Hinc separatio eorum injusta probatur, *ibid.* Contra se ipsos egerunt multa, dixeruntque et recitarunt Donatistae, xi, 71, 79, 85. Caecilianus de quo in collatione accusatus, xxxiii, 73, 74. Excusatur, *ibid.* 76. Caecilianus aliorumque episcoporum causam quatenus agi velint episcopi Catholici in collatione, *ibid.* 99. Donatistae iniquiores in Caecilianum, quam in Primitianum, xxxiii, 470; xxxiii, 77, et in Novellum Tyssicensem et Pontianum Turvulbanum, xxxiii, 473, 474. Donatistae se potius iudicio Constantini damnatos, quam Caecilianum, libello quem protulerunt, et litteris imperatoris ostendunt, *ibid.* 148. Felices Apturginenses causam quare commoverunt Donatistae in collatione, *ibid.* 149.

Collatio Caecilianus causam purgavit, xxxiii, 259. Donatistae petierunt et acceperunt sex diem dilationem, *ibid.* 137. Donatistae mandata Catholicorum

respondere non poterunt in collatione, post acceptam dilationem, *ibid.* 143, 144, 145. Sententia cognitoris de omnibus quae per tres dies in collatione acta sunt, *ibid.* 92. Collationis gestis subseribere diu recusantur Donatistae, 408. Postea instante iudice consenserunt, *ibid.* Frateris nomen a Catholicis responeant, *ibid.* 256. Calumniam Donatarum de Marcellino collationis cognitore, *ibid.* 172. Collationis iudicem corruptum esse praesens diebant Donatistae, xxxiii, 93, 99, 108, 134, 153. Conqueruntur Donatistae quod nocte contra eos se prolata sententia, *ibid.* 108. Injusta eorum querimonia, *ibid.* 108, 154. Donatistae inclusos se tanquam in carcere fuisse conquesti sunt, *ibid.* Respondetur Donatarum querimonias de creptis sibi humano imperio libertate quam ipsis Deus largitus est, *ibid.* 199, 205. Donatistis an liberum arbitrium ab imperatore concessum, *ibid.* 88, 90, 91. Donatistae perditionis libertas data a Juliano, *ibid.* 210. Donatistae a Catholicis confutati in collatione Carthaginiensi, *ibid.* 91, 92, et victi, xi, 145. Post collationem Carthaginiensem Donatistae pene omnes conversi, *ibid.* 171.

Collationis cum Donatistis gesta, xvii, 542. Collationis acta per omnes passim Ecclesias diebus Quadragesimae in Ecclesia recitari solent, xxxiii, 179. Collationis cum Donatistis breviculus, xli, 550. Liber post collationem contra eosdem, *ibid.* 350, 351. Augustinus Bonifacium remittit ad breviarium collationis Carthaginiensis, xi, 445.

COLLES fidelium plebem significant, xi, 340.

COLLINA porta Romae, ii, 187.

COLLOQUOR vinculum est societatis, xxxiii, 202.

COLLYRIA ad visum mentis sanandum, que, xv, 185.

COLLYRIIS panis subintrinicus, v, 412, 413.

COLOR non est nisi in corporalibus, xxi, 290. Color non corpus, sed quaedam corporis spatium, i, 328. Color unus est omnibus, aut potius nullus, si hux aferatur, xxi, 290. Colores ad sensum oculorum proprie pertinent, xxviii,

53. Colorum varietas in pecoribus Jacob, unde, cxx, 275.

COLORABASUS, ejusque haeresis. Affirmat vitam omnium hominum et generationem in septem sideribus consistere, xxvii, 221, 222.

COLUMBÆ natura et indoles, xvi, 306, 465, 466. Columbae simplicitas, aliusque proprietates imitanda, xviii, 254. Columba ex arca dimissa et cum circulo olivæ reliens, ostendit per Novum Testamentum requiem sanctis in locum dno non esse promissam, xxviii, 332. Columba Spiritum sanctum significavit, xxi, 171. Vox Patris in nomine auditæ, species columbae visa, sine vificialis anime ministerio, xi, 367, 368. Angelorum ministerio fieri potuerunt, *ibid.* 368. In columba Spiritus sanctus non sua natura, sed significativa specie demonstratus est, *ibid.* 369. Columbam veram fuisse, in qua Spiritus sanctus apparuit, xxvi, 198, 199. Columbam emere et vendere, quid, xii, 174. Columba pro signo dilectionis ponitur, viii, 519.

COLUMBA nobis dnice Jesu subtrahita est, vi, 533.

COLUTRUS, a quo Coluthianus. Dicebat Deum non facere mala, xxvii, 241, 242.

COMES, xxxviii, 319. Comes largitionum Italicarum, xxv, 129. Comitibus officialis, xxxix, 355.

COMMÉMORARI præceptis, id est admodum, vi, 516.

COMMÉMORATIONES, x, 382. Quinam sint. *Fide notum* (8) *ad calcem ejusdem voluminis, nempe x.*

COMMERCIA divina nobiscum Christo incarnato peracta, vii, 390; xiii, 52. Commercium Christi nobiscum, xix, 37, 38, 120. Commercium cupiditatis nostrae per Filium Dei, xi, 69; xiii, 92, 93.

COMMUNIO conjugalis, bona est, xxxvii, 269. Communio castorum conjugiorum procreandi causa, bonum opus, *ibid.* 313. Bonum nuptiarum, *ibid.* 266. Communio conjugalis Deo tribuenda, *ibid.* 271. Communio corporum non omnia mala, xxxv, 195, 196. Communioem conjugalem non instituit diabolus, xxxv, 401. Com-

munitio conjugalis esset, etsi nemo peccasset, *ibid.* Communio suorum etiam in paradiso futura erat, *ibid.* 195. Communio conjugalis haec esset, ut aut nulla libido esset, aut non iniqua, *ibid.* 401.

COMMOTIO. Commotioem patiturum omnes, qui a misericordia dilectionis Dei egerunt, xxviii, 398.

COMMUNICARE. *Vide DARE.*

COMMUNIO. Communioe malorum bonos contaminari dicunt Donatistae, xi, 531. Donatarum regula. Quales fuerunt cum quibus fuerit communicatum, tales fieri omnes, et universam massam, viii, 94, 95. Communicare malis et peccatis alienis, quid, xxxii, 413, 490; xxxiii, 101, 103. Communicare improbis, est illis consentire, xxxi, 188, 189, 190; xxxix, 77. Communicatur malo, quando factio ejus consortium voluntatis vel approbationis adjungitur, xxvii, 428. Malis etiam cognitis bonis non obesse in Ecclesia, si eos a communione prohibendi aut potestates desit, aut aliqua ratio conservandae pacis impediatur, xxxix, 133.

Communio malorum non maculat aliquid participatione sacramentorum, sed consensione factorum, xi, 79. Non id agit Augustinus, ut ad communionem Catholicam quisquam cogatur invitus, xxxviii, 375, 381. Communio alterius hominibus scribens de negotio finit non reprehenditur, sed non sine suspitione est scribens de negotio anime, *ibid.* 423. Esi scribit Augustinus litteras qualibus ut licet ad Paganos, *ibid.* 413. Communio spiritualis tantum cum malis, consensioque factorum prohibetur, xxxiii, 126, 127, 428.

Communicant altari, non malis, quibus mali displicant, et isti eos tolerant, xxxviii, 438. Christiani, laboris et quietis interem partes fiunt, xxxviii, 467. Quod alter minus potest, in eo qui potest facti, si in altero diligit quod ideo quia non potest, non facit, xxxix, 487. Communicare se ei non posse, qui Aurelio non communicat, Augustinus declarat, *ibid.* 20. Communioem nostrae imperatores, id est, Ecclesiae Catholicae, leges adversus omnes haereticos dederunt, ix, 43. Communioem eorum qui non sunt, hos appellant haereticos, *ibid.*

Communione sancti altaris privatur interium qui nolunt oblata restituere, xi, 223. Ab ea non prohibentur nisi poenite confessi, vel legitime convicti, *xxi, 310. Vide EXCOMMUNICATIO.* Dispositio ad communionem, *xv, 304; xvii, 203. Communio quotidiana, xxxviii, 483; xxxix, 147, 437. Communio alicubi quotidie, alicubi certis intervallis dierum, *xix, 224; xv, 308.* In partibus Orientalibus plurimi non quotidie eorum Dominice communicant, *xiv, 224. Communio parvulorum, *xix, 481, 482.***

COMMUNIS vocatur ab Apostolo immundum et conjugium, *xxvii, 570. Communis via, *xxxix, 323, 324.** Communis sanctionum vita laudatur, *x, 143, 144.* Communis sint omnia in monasterio, *xxvi, 573.* Communiter quae possidentur, non ea lites, iniuriis et caetera mala generant, quae ex privato rei possessione nascuntur, *xii, 190.*

COMMODARUM scriptioes et actiones nullo modo potuisse recipi, nisi mores recipientium consonarent, fassi sunt etiam Pagani, *xxxix, 160, 161.*

COMPARATIO. Non ex bonis singulis homines inter se comparandi sunt, sed universa considerata sunt utaqueque, *iii, 349.* Comparativi gradus vis, *xxxix, 453, 454, 455.* Comparativus gradus non semper auget quod comparat, *xxxix, 50.*

COMPARTES. Ille non paucitatis, sed plane compartis factus est, qui omni feritate discipulus est, *xxix, 324.*

COMPASSIO charitatis Christi deorum est, non sursum spe charitatis, *xix, 44.* Compassio clamat lingua calcato pede, non attritione, *x, 222.* Mitis illi quod patitur unum membrum, si computantur alia membra, *xxxix, 245.*

CONDEDES disciplinae Dei et timoris ejus, *xi, 43.* Condeces salvantur occidendo, et in coronas converterunt persecutores, *ibid. 44. Vide VINCELA.* Competit quidam fugiendi in Ecclesiam, et solvuntur; et matrimonii compedes aptis illi constringuntur, *xiii, 80.*

CONFESSIO alicui, illi est, occidere, *vi, 622.*

COMPETENTES, *xxi, 328.* Unde dicit,

xxvi, 50, 51, 617. Competentes quasi simul petentes, *x, 138, 139, 180.* Pactum cum competentibus Dominus inchoat, *ibid. 139, 140.* Competentibus fidei symbolum tenendum memoriter traditur, *xli, 483.* Competentibus prius symbolum, ac postea oratio traditur, *Donatistis, xxxii, 423.* Concilium Ioueniense et Synnodense, *xxxix, 382, et notam.* Concilium plenarium in quo de baptismo non iterando actum est, *xxxix, 244, 278.* Concilium Zertense in quo de Donatistis, *xz, 76; xli, iudicia contra Hippone-regense totius Africae plenarium, *xli, 483. Vide etiam notam (5) et notam (10) voluminis xxxviii, 526 et 528; xxxix, 21.** In eo sermonem habuit Augustinus presbyter, *xli, 483.* Concilium Romanum in causa Caecilii, sub Melchiae, *xxxix, 303; xl, 444; xxxi, 129.* Concilium Arelatense in causa Caecilii, *xxxviii, 423; xl, 444; xxxi, 129.* Concilium Milevianum contra Pelagii haeresim, *xl, 393, 431.* Concilia Carthagensis et Milevianum, *xxxix, 96.* Concilium Carthagensis et Milevianum scripta ad Innocentium papam directa, *xxxix, 445, 446.* Concilia duo adversus Pelagianos ad sedem Apostolicam missa, *xix, 133, 134.* Concilium Diosopolitum seu Palaestinum in Pelagii causa, *xl, 418, 500. Vide PELAGIUS.* Concilium Carthagensis, an. CCLVI, *xxxix, 204.* Concilium Carthagensis schismaticorum an. CCCCXI, *xxxviii, 427; xxxix, 462; xl, 80.* Concilium Carthagensis, an. CCCCXLVIII aut CCCCXLIX sub Gratiano, *xxxix, 24, 25.* Concilium Carthagensis, an. CCCCXCVII, *ibid. 25.* Concilium Carthagensis, an. CCCCII, *ibid. 19, 21, 22, 24.* Concilium plenarium, *ibid. 32.* Concilium Carthagensis, an. CCCCIV, *xl, 461.* Collatio Carthagensis, *xxxix, 455.* Concilium Carthagensis contra Coelestium, *xli, 543; xl, 389, 390.* Hinc non interfuit Augustinus, *xli, 546.* Concilium aliorum gentium, *xli, 546.* Concilium Carthagensis contra Pelagii haeresim, *xli, 389, 390, 423.* Concilium aliud Carthagensis de quo ad Zozimum data litterae, *xli, 205.* Concilium aliud Carthagensis dictum plenarium Africae, *ibid.*

COMPLACENTIA sui, causa primi peccati, *iii, 209.*

COMPRESBYTER, *xxvi, 626.*

CONPUNCTUS corde quis dicitur, *xii, 272.* Conpunctio ex conscientia peccati, timore mortis, timore iudicii, *vii, 364, 365.*

CONATUS. Volentiam quem liberam nihil delisti, sed sine te nihil est nihil conatus meus, *vii, 251.*

CONCERTIO humana quomodo procedit et periclitatur, *xxxviii, 44, 45.* Conceptum prois cur vitari jubent Manichei, *xxxix, 34.*

CONCILIORUM saluberrima auctoritas, *xxxviii, 488.* Obscurae questiones ne in universali quidem concilio statum sunt definienda, *xxxi, 269.* Littere episcoporum et conciliorum provincialium decreta eodem maiusculis conciliis, *ibid. 268.* Concilia ipsa plenaria priora posterioribus emendantur, *ibid.* Et posteriora priora prioribus apud posteros praepouuntur, *ibid. 279.* Concilium plenarium, *xxxviii, 488.* Concilium plenarium restat post iudicium Romanum, *ibid. 436, 437.* Concilia acta episcopi non habent in potestate, contradicente Primae, *ibid. 429.* Concilia Catholicorum consules et dies semper habuerunt, *xxxix, 74.* Hoc et ex concilio Melchiae et ex Scripturis probantur Catholici, *ibid. 79.* Concilia an diem et consules habere debere ex Scripturis probatur, *xxxix, 112.*

CONCILIA duo Africana de questione baptismi, *xxxix, 294, 295, 296, 318.* Concilium episcoporum Africae et Namiidae sub Agrippino, *xxxix, 20.* Concilium Carthagensis sub Cypriano, *xxxix, 388, 289, 291, 292.* Exordium concilii Carthagensis, *ibid. 267.* Concilio Carthagensis de rebaptizandis haereticis non consentitur, *ibid. 440.* Illud

que refellitur, *ibid.* Concilium Carthagensis de baptismo haereticorum dantur Donatistas, *ibid. 417.* Et schismatici arguit, *ibid. 418, 419, 426.* Concilii Carthagensis patres quatuor studiosi imitatis, *ibid. 409.* Concilium Carthagensis totius Africae de conveniendis Donatistis, *xxxii, 423.* Concilium Ioueniense et Synnodense, *xxxix, 382, et notam.* Concilium plenarium in quo de baptismo non iterando actum est, *xxxix, 244, 278.* Concilium Zertense in quo de Donatistis, *xz, 76; xli, iudicia contra Hippone-regense totius Africae plenarium, *xli, 483. Vide etiam notam (5) et notam (10) voluminis xxxviii, 526 et 528; xxxix, 21.**

In eo sermonem habuit Augustinus presbyter, *xli, 483.* Concilium Romanum in causa Caecilii, sub Melchiae, *xxxix, 303; xl, 444; xxxi, 129.* Concilium Arelatense in causa Caecilii, *xxxviii, 423; xl, 444; xxxi, 129.* Concilium Milevianum contra Pelagii haeresim, *xl, 393, 431.* Concilia Carthagensis et Milevianum, *xxxix, 96.* Concilium Carthagensis et Milevianum scripta ad Innocentium papam directa, *xxxix, 445, 446.* Concilia duo adversus Pelagianos ad sedem Apostolicam missa, *xix, 133, 134.* Concilium Diosopolitum seu Palaestinum in Pelagii causa, *xl, 418, 500. Vide PELAGIUS.* Concilium Carthagensis, an. CCLVI, *xxxix, 204.* Concilium Carthagensis schismaticorum an. CCCCXI, *xxxviii, 427; xxxix, 462; xl, 80.* Concilium Carthagensis, an. CCCCXLVIII aut CCCCXLIX sub Gratiano, *xxxix, 24, 25.* Concilium Carthagensis, an. CCCCXCVII, *ibid. 25.* Concilium Carthagensis, an. CCCCII, *ibid. 19, 21, 22, 24.* Concilium plenarium, *ibid. 32.* Concilium Carthagensis, an. CCCCIV, *xl, 461.* Collatio Carthagensis, *xxxix, 455.* Concilium Carthagensis contra Coelestium, *xli, 543; xl, 389, 390.* Hinc non interfuit Augustinus, *xli, 546.* Concilium aliorum gentium, *xli, 546.* Concilium Carthagensis contra Pelagii haeresim, *xli, 389, 390, 423.* Concilium aliud Carthagensis de quo ad Zozimum data litterae, *xli, 205.* Concilium aliud Carthagensis dictum plenarium Africae, *ibid.*

Concilium Sardicense Arianorum fuit, *xxxix, 412; xxxviii, 448.* Contraeum contra Athanasium Alexandrinum episcopum Catholicum, *xxxix, 412.* Huius concilii epistole principium praefert nomen Donati Carthagensis episcopi, *ibid. 412, 413.* Sine civitatum nominibus episcopos ad quos haec data est, habebat, *ibid.*

CONCILII DONATISTARUM. Ciriese, an. CCCC, *xlviii, 424; xl, 81; xxxix, 406. Vide CIRCENSE. Vide etiam notam (4) ad calcem voluminis.* Concilium schismaticorum contra Caecilium, *xix, 440, 441.* Concilium Carthagensis schismaticorum in Caecilium, *xxxix, 437, 438.* septuaginta episcoporum, *xxxix, 269.* sub secundo Tigrisiano, *ibid. 296, 297; xxxix, 74.* Concilio Carthagensis Donatistarum litteris per tibiam Africanam missis fidei creditum est, *xxxix, 297.* A Caeciliano multos alienaverat Iuliana criminata, *ibid.* Detecta dissimulata scriptura contra totum orbem Christianum, multi et episcopi et clerici et populi, relictis Donatistis, ad Catholicam pacem redierunt, *ibid.* Concilium aliud Carthagensis CCLXX episcoporum schismaticorum, *xxxix, 206.* Concilium Carthagensis quadragesima trium episcoporum contra Primitianum, *xxxix, 488.*

Vide CARTHAGINENSE. Concilium Baginense, *xl, 476; xxxi, 219; xxxii, 269. Vide BAGIATARUM.* Donasitus illud vocat plenarium, *xxxviii, 474, 475.* Cabarsititanum, *xl, 80; xxxix, 334, 468. Vide CABARSITITANUM.* Concilium Carthagensis tringinta episcoporum post collisionem, *xxxix, 233.* Concilium Maximianitarum contra Primitianum, *xix, 410, 411.*

CONCIO. Inter concionandum oratio, *xxxviii, 349.*

CONCIONANTES, *ii, 159, 435.* CONCORDIUS vocat Augustinus clericos ad quos scribit, *xxxix, 425.* CONCORDANTIA Prophetarum et Apostolorum de nativitate Christi, *xxxix, 114.*

CONCORDIA atque convenientia Deus auctor, *i, 489.* Quis harmonia a musicis dicitur in cantu, eo est in civitate concordia, *ii, 90.* Concordia praepcepta in Ecclesia Christi traduntur, *xxxix, 326.*

Concordiæ præcepta talia non habebat
 laborum deorum cultores, qualia in Ec-
 clesis Christi traduntur, *ibid.* Concordia
 salus populi, *rr, 61.* Concordia sine
 iustitia esse non potest, *rr, 90, 91.* Con-
 cordia hominis cum Deo qualis exigitur,
xvii, 246. Concordia fratrum quare
 rara, *xxi, 280.* Concordia fratrum in
 ecclesiæ hereditate, *ibid.* 385, 386. Con-
 cordia eorum qui non ponunt spem
 suam nisi in rebus secularibus, non
 nullum est firma, *viii, 504.* Concordia
 Paganorum in cultu litigantium deorum,
xvii, 191. Cur lites inter Christianos,
 non inter Paganos immittit diabolus,
ibid. 193, 194. Agendum omnibus modis
 ut litigantes ad concordiam revocentur,
ibid. 194. Concordia membrorum
 corporis, Christianos ad unitatem re-
 vocat, *ibid.* 190, 191. Concordia summa
 carnis et spiritus post resurrectionem,
xxvi, 157. In patria, summa erit
 lætitia, summa concordia, *xi, 382.* Con-
 cordia et securitas perfecta laudantur
 Deum, omnium in celo, *xx, 330.*

CONCORDIA DEA, *iii, 139, 154, 199.*
 Vane Concordia ut dea habita a Romanis,
ibid. 156. Concordia ædes facta in
 loco seditioium et cædium, *ibid.* 154,
 155.

CONCUBINARIUS, *xi, 101, 102.*

CONCUBINA aliquando dicitur uxores,
iii, 346. Concubina omnis, non
 non autem omnis uxor, concubina, *vi,*
 160. Concubinas habere non licet, *xxi,*
 76. Concubina quæcumque præter uxorem,
 est meretrix, *xx, 169.* Concubina
 dimissa si, professæ fuerit nullum se
 alium cognituram, ad baptismum sui
 admittenda, merito dicitur, *xxvi, 80,*
 91. Concubinarius filii hæreticos et
 canales Judæos significant, *iii, 346.*

CONCUBINUS hominis non nisi propa-
 gationis causa statuitur, *xxix, 64.* Con-
 cubitus conjugialis intentione generandi
 non est peccatus, *xxxv, 204; xxxv,*
 267. Concubitus quando honestus, quan-
 do venialis, quando culpabilis, *ibid.*
 370, 371. Concubitus conjugialis, qui
 fit per incontinentiam, est peccatum,
xxxv, 156. *Vide* CONIUGIUM, NUP-
 TIALIS. Concubitus ob solam illudinis voluptatem
 non caret culpa, sed propter sup-

eritas est venialis, *xxxiv, 207; xxxv,*
 353. Concubitu conjugali hominem im-
 mundum fieri Lex dicit, *xli, 561.* Con-
 cubitus maris et femine iudicium est
 mortaliæ corporum, *r, 247.* Concubitus
 antiquorum cum ancillis quomodo
 sine adulterio, *xviii, 129, 130.* Con-
 cubitus etiam conjugalis remotus ab
 arbitris cubile quærit, *iii, 197.*

CONCUPISCENTIA, *xxxv, 411, 388,*
 450; *xxxvi, 468.* Concupiscencia præ-
 sentium est atque absentium, desiderium
 vero tantum absentium, *xi, 414.* Con-
 cupiscencia inter in homine ostenditur,
xxxiii, 533. Sine concupiscencia modo
 nemo nascitur, *xi, 538; xxxvi, 243,*
 447. Non sentit cum Paternianis aut
 Vemustianis, qui concupiscencia ad-
 mittit, *xxxv, 337.* Concupiscencia alia
 laudabilis, alia diabolabilis; hæc intelligitur
 quoties sine aditu ponatur, *xi,*
 412. Concupiscencia, si non addatur
 eius rei sit, in malo intelligitur, *rr, 170.*
 Concupiscencia in nobis male, cum sit
 quod non licet, libet, *xxvi, 229, 230.*
 Concupiscencia omnis mala, recte fornicatio
 vocatur, *xxvi, 464.*

CONCUPISCENTIA carnalis, et concupiscencia
 spiritalis, *xxvi, 214.* Concupiscencia
 caro adversus spiritum in nobis,
 uam in malis non habet contra quem
 concupiscere, *xxx, 404, 405.* Discordia,
 que est in spiritu et carne, pro concor-
 dia laborat, *ibid.* 278, 325. Concupiscencia
 carnis ad quatuor hominum gra-
 dus consideratur, *xxvi, 6.* Concupiscencia
 etia carnis, voluptatis infime amatores
 significat, *iv, 375, 376.* Concupiscencia
 oculorum curiosos, ambitio sæculi super-
 bas, *ibid.* 376. Concupiscencia si
 quando usurpat oculum, aurem, linguam,
 vel aliam cognitionem, nec sie
 de salute desperamus, *xix, 321, 322.*
 Esau non esca, sed usque ad contemptum
 sacramenti quod in primatu suo habuit,
 esca concepta damnavit, *xxxviii, 391.*
 Quo mala facit concupiscencia vana
 oculorum, *xxii, 216.*

CONCUPISCENTIA rei alienæ quantum
 decimo præcepto vetita, *xxv, 229.* Con-
 cupiscere rem proximam, etiam si iusta
 sibi successio quaratur, non licet, *ibid.*
 Concupiscens rei alienæ, reprehenditur,
viii, 212. De concupiscencia carnis tres

sententiæ contrariæ, *xxxvii, 207.* De
 concupiscencia quid sentiant Manichei,
xix, 269, 277; xxvii, 236; xxxviii,
 128. Concupiscencia genti tenebrarum
 tribuunt Manichei, *xxvii, 144, 147.*
 Manicheus dicit concupiscencia esse
 substantiam malam, *ibid.* 420. non vitium
 substantiæ bonæ, *ibid.* 430. Mani-
 chei errori quantum fides Catholica
 adversa sit, *ibid.* Circa discordiam carnis
 et spiritus prorsus errant Manichei
 et Pelagiani, *ibid.* 437, 438. Mani-
 cheorum et Pelagianorum sententiæ
 de concupiscencia, *ibid.* 133. Carnalem
 concupiscencia, qua caro concupiscit
 adversus spiritum, non ex vitia in primo
 homine natura nobis inesse infirmitatem,
 sed substantiam volunt Manichei
 esse contrariam, sic nobis adherentem,
 ut quando liberatur atque purgatur,
 separetur a nobis, et in sua natura etiam
 ipsa immortalius vivat, *xxvii, 236.*
 Concupiscencia carnis adversus spiritum,
 et spiritus adversus carnem, unde secundum
 Manicheos, *ibid.* 430. Discordia
 carnis et spiritus secundum Pelagianos
 ex vi consuetudinis, secundum Mani-
 cheos ex commixtione naturarum boni
 et mali, *ibid.* 429. De concupiscencia
 erroræ Manicheorum et Pelagianorum
 qui ab invicem et a fide Catholica
 differant, *ibid.* 471. Catholica fides
 de discordia carnis et spiritus quantum
 abhorreat a Manichei errore, *xxxvii,*
 431. De concupiscencia dogma Catho-
 licum utriusque erroræ, Manicheorum et
 Pelagianorum, contrarium, *ibid.* 132.
 In eo quod simul dicant malam esse
 concupiscencia, longe a se invicem
 distare Manicheos et Catholicos, *ibid.*
 364, 364.

CONCUPISCENCIA dicitur Julianus,
 de se esse affectionem naturalem et in-
 nocentem, *xxxvi, 241, 243.* Concupiscencia
 vocat Julianus naturalem, non
 concupiscencia carnis, *xxxvii, 10.*
 Julianus concupiscencia laudabat,
xxxv, 291. Concupiscencia non vitare
 Pelagianus pudet, laudare non pudet,
xxxiv, 244, 249. Concupiscencia tan-
 quam bonum a Juliano laudata et in
 paradiso collocata, *xxxvii, 48, 48, 62.*
 Dissensionem carnis et spiritus in pa-
 radiso collocat Julianus, *xxxvii, 264.*

CONCUPISCENCIA in paradiso collocat
 Pelagiani, *xxxvii, 139, 239, 240, 468;*
xxxviii, 147, 148, 155. etiam talem
 qualis nunc est, *xxxvii, 437, 473.*
 Concupiscencia in paradiso futura non
 fuisset, *xviii, 559; xxxvii, 161,*
 182, 183. Concupiscencia carnis contra
 spiritum non fuisset in paradiso, si non
 peccasset homo, *xxxvi, 238, 239, 240;*
xxxvii, 161, 162, 183, 185. Lex in
 membris repugnans legi mentis non erat
 in paradiso, *xxxix, 239; xxxvii, 234.*
 Non fuit ante peccatum, *xxxv, 231.*

CONCUPISCENCIA non erat in corpore illius
 viæ, qui fuit in paradiso ante peccatum,
xxxvii, 216, 317. Si concupiscencia
 in paradiso ante peccatum, nec tunc
 in primis parentibus efficac libera vol-
 untas, *xxxvii, 427.* Concupiscencia aut
 nulla in Adamo fuit ante peccatum, ut
 in illa vitata est per peccatum, *xxxvii,*
 310. Carnis concupiscencia qualis esse
 potuisset, si nemo peccasset, *ibid.* 166,
 185, 186, 191. Concupiscencia carnalis
 vel nulla fuit in paradiso ante peccatum,
 vel si fuit, talis non fuit ut resisteret
 voluntati, *xxx, 527; xxxv, 297, 344.*

CONCUPISCENCIA non est sensus, sed
 qualitas, *xxxv, 431.* Aliud sensus, aliud
 concupiscencia, *xxxvii, 217.* Vis senti-
 endi et vis concupiscendi diversæ sunt,
xxxvii, 175. Horribilis absurditas con-
 sequens Pelagianorum errorem de concupiscencia,
ibid. 198, 199, 201. Concupiscencia
 carnis, totius corporis sensibus
 immixta, dicit Julianus fuisse in
 Christo, *ibid.* 203.

CONCUPISCENCIA bona dicebatur a Juliano,
xxxvii, 281. Concupiscencia
 carnis, etiam quando malam concupiscencia
 bonum putat Julianus, *xxxvii,*
 156. Concupiscencia non est bonum,
xxxv, 328, 364. Concupiscencia nec
 veraciter laudatur a Juliano, *xxxvii,*
 164. Concupiscencia est malum, *xxxv,*
 242, 243, 245, 248, 301, 340, 342,
 344, 345, 368, 372, 409; *xxxvi, 246;*
xxxvii, 171, 172, 210, 213, 217, 235,
 236, 332. Concupiscencia carnis non
 natura accides malum, non Dei dis-
 junctioe separandum, sed Dei miseratione
 sanandum, *xxxv, 34, 35.* Concupiscencia
 famem sacrilegam vocat Ambrosius,
xxxvi, 242, 243. Concupiscencia

fia et in conjugatis et in continentibus est malum, xxxv, 245, 246. Concupiscentia malum non esset, si sola generandi causa ad licitum concubitum moveretur, xxxv, 281. Concupiscentiam qui expugnat, fatetur esse malum, *ibid.* 219, 220, 223, 224, 225. Concupiscentia carnis mala, *ibid.* 283; xxxvii, 217. Concupiscentia etiam in sententia philosophorum est mala, xxxv, 424, 425. Concupiscentia mala est alique hic frenanda et minuenda, in beatis autem omnino sananda, xxxvii, 116. Concupiscentia mala, quia impellit in malum, xxxvii, 281. Concupiscentia carnis nunc sive excurrunt in illicita; sive tantum impolens est mala, xxxvii, 326. Iuliano non concupiscentia ipsa, sed tantum excessus malus erat, xxxv, 205. Concupiscentia ipsa mala et non tantum ejus excessus, *ibid.* 215. Concupiscentiam ipsam malam esse, nec nisi post peccatum esse coepisse, xxxvii, 316. Concupiscentia quare peior sit ignorantia, xxxv, 248. Iulianum propriis verbis conicit Augustinus ubi agit de concupiscentia, *ibid.* 217, 219, 223, 224.

Concupiscentia vitium unde et a quo sanari potest, xxxvii, 528. Concupiscentia non est a Patre, xxxv, 291. Opus Dei est homo, non concupiscentia, alia quae non generatur, xxxvii, 212, 213. Concupiscentiam carnis prius in homine esse coepisse, quam culam Julianus praedicat, xxxvii, 173. Concupiscentiam carnis talem fuisse ante peccatum, non ostendit forma membrorum, *ibid.* 314. Concupiscentiam praecessit mala voluntas, xxxv, 248. Concupiscentia non erat ante peccatum, xxxvii, 586, 587. Concupiscentia nulla esset nisi homo ante peccasset, xxxvii, 193. Concupiscentia per praeviaricationem primi hominis in nostram vertit naturam, xxxviii, 472; xxxvii, 245, 325; xxxviii, 45, 46, 102, 171, 188, 241, 264, 278, 329, 437, 501. Concupiscentia interitus in volis esse debet, xix, 268. Concupiscentia languor noster est non quasi alia natura, *ibid.* Concupiscentia morbus, xxxv, 207, 208. Remedium concupiscentie est natura vitium, *ibid.* 241. Concupiscentia aut vitium est aut vitiosa est, xxxvii, 469. Concupis-

centia in natura hominis, aut ex peccato nata, aut peccato vitiosa, xxxvii, 187, 188. Concupiscentia, malum veniens ex depravatione peccato vitiosa nostrae naturae, xxxvii, 329, 332, 363. Concupiscentiam SS. Patres ante Pelagianos dixerunt humanam vitiosae naturam, xxxvii, 249, 245. Concupiscentia et alia genera humana mala non nisi ex natura bona ex Deo instituta, sed praeviaricatione primi hominis vitiosa, xxxvii, 139, 134, 152. Discordia carnis et spiritus secundum Catholicos accidit ex primi hominis peccato, *ibid.* 124.

Concupiscentia venit ex peccato, xxxv, 373; xxxvii, 218, 221. Unusquisque natus ex Adam portat secum tredecim iniquitates, ix, 128. Concupiscentia esse non potuit nisi in corpore mortis hujus, v, 459. Concupiscentia carnis adversus spiritum est ex primo peccato, iv, 588. Concupiscentia nobis innata est et ex primo peccato orta, xix, 270, 271.

Concupiscentia supplicium, xxxv, 228. Concupiscentia poena peccati, xxvi, 230; xxxvii, 504; xxxvii, 216. Venit hoc de poena peccati, ut homo adversus se ipsum divideretur qui uni subditus esse noluisset, ix, 394. *Vile* Bernardus. Concupiscentia violentia, qua vincitur qui seipsum debet abstinere, non tantum est peccatum, sed et poena peccati, xxxvii, 478. Concupiscentia carnis homini est poena, non bestiae, *ibid.* 185. In pecoribus cur malum non est concupiscentia, xxxv, 301, 302.

Concupiscentia aliquid peccatum dicitur, xxvii, 216; xxi, 476. Concupiscentia peccatum est, xxxvii, 147, 586, 587. Non est peccatum et non consentient, xli, 81. Concupiscentiam nomine peccati appellat Apostolus, xxxvii, 420. Concupiscentia carnis quare peccatum vocatur, xix, 311, et a quo sensu, xxxvii, 214, 420; xxxvii, 174, 245, 478. Peccatum vocatur, quia merito peccati cogit, xix, 104. Concupiscentia cur lex peccati, curve peccatum dicitur, xxxvii, 243, 244. Concupiscentia et peccatum, et poena peccati, et causa peccati, xxxv, 321. Concupiscentiam carnis filia mater peccati, xxxv, 216. Concupiscentia eadem quae lex peccati

resistens legi mentali, xxxvii, 245. Concupiscentia legi mentali repugnat, xxxvii, 258. Concupiscentiam juste patitur homo, xix, 278. Pro concupiscentia non murmurationum adversus Deum, sed misericordiae ejus querenda, xxxvii, 504.

Concupiscentia lex fada, lex misera, vulnus, tabes, languor, xxv, 273, 274. Ipsa per se ipsam concupiscentia sui ipsius motibus accusatur, xxxv, 248. Concupiscentiae motus actus est ejus, xxxvii, 325. Penalis et pudenda carnis inobediencia, *ibid.* 216. Concupiscentia pudenda non esset nisi homo ante peccasset, xxxvii, 275; xxxv, 227. Sine concupiscentia seminatior homo si peccatum non praecessisset, xxxv, 242, 243. Omni mixto corporum fuisse, sed sine concupiscentia, si peccatum non praecessisset, xxxv, 228.

Concupiscentia carnis nuptis non imputanda, xxxvii, 209; xxxv, 33, 34, 35. Concupiscentia malum a bonitate nuptiarum discernendum, xxxvii, 193. De concupiscentiae usu quid inter Catholicos et Pelagianos distat, xxv, 217, 223. Concupiscentia malo quae uti et non vinci existimanda, xxxvii, 100. Concupiscentia carnalis usum non vituperat Apostolus, xxxvii, 129. Feconditatem Abraham et Sara dedit Deus, non concupiscentiam excitavit, xxxvii, 347. Concupiscentia carnalis non conficit semina, sed excitat, *ibid.* 250. Concupiscentia bonus usus laudatur in concubitu conjugali, xxxvii, 352. Concupiscentiae in nuptis non servatur, sed ipsa ad prolem propagandam servare cogatur, xxxvii, 208. Concupiscentia etiam in conjugis frenanda, xxxvii, 304. Concupiscentia morbus in nuptis non sit ex voluntate, sed ex necessitate, xxxvii, 193. Concupiscentia servit in comalibus, regnat in adulteris, *ibid.* 206. Concupiscentiam carnis in usum justitiae, fidei, nuptiarum convertit, *ibid.* 195. Concupiscentiam non extinguit bonum nuptiarum, sed modificat, xli, 529. Concupiscentia malo bene utitur casta conjugia, xxxvii, 375; xxxv, 229; xxxvii, 313. Concupiscentia malo non patens bene utitur cum pudice filium genuit, et Deus cum provide hominem condidit, xxxv, 217. Concupiscentiae re-

puerat pudicitia conjugalis, xxxvii, 468.

Concupiscentia carnis non in sola voluptate genitalium, sed in quocunque corporis sensu, xxxvii, 174. Carnem concupiscere, quid, xxxv, 414. Carnem ter concupiscere, xxxvii, 16. Concupiscere concupiscentiae causa non in carne sola sed etiam in anima, v, 490.

Concupiscentiam in Christo diabolum non invenit, xxxvii, 240. Concupiscentia carnis spiritus resistens non fuit in Christo, xxxvii, 209. Concupiscentia virtus erat non habere concupiscentiam; nostra virtus est ei non consentire, xxxvii, 197. *Vide* CARLISTAS. Omnes, uno excepto, ex concupiscentia voluptate conerit, xxxv, 454, 211. Quod per concupiscentiam fassatur, non in merito subjugatur diabolo peccatum, xxxvii, 245. Ex hoc vitio peccatum originale, xxxvii, 398. Non de nuptis, sed de concupiscentia peccatum originale trahitur, xxxv, 228. Concupiscentia trahitur ab his, qui carnaliter etiam ex parentibus generaliter genuerunt, xxxvii, 425. Concupiscentia quae solo baptismo expiatur, vinculum peccati trahit in posteros, xxxvii, 214. Concupiscentia reatus facit hominum originaliter reum, xxxv, 388. Lex peccati cum reatu in parvulis non baptizatis, xxxvii, 229. Concupiscentia parvulis non baptizatis reos incedit, xxxviii, 335. Concupiscentia malum est, et manet post baptismum, xxxvii, 425. Concupiscentia reatus facit in filii regeneratione, donec baptismo abluatur, xxxvii, 183. Concupiscentia in baptizatis remanet, xxxvii, 419, 420; xxxvii, 276, sed Concupiscentia carnalis manet in prole, etsi reatus ejus abluatur in se parente, xxxvii, 184. Concupiscentia malo non polluitur ejus fortissimum debellatoris, xxxvii, 425.

Concupiscentia reatus nominis baptizate solvitur, xxxv, 430. Concupiscentia sine dimittitur in baptismo, si licet tracta sit in nascensibus, nihil nocet reanascensibus, xxxv, 425. Concupiscentia remittitur in baptizate, non finitur, xxxv, 145. Ejus reatus in baptiz-

male solvitur, manet tamen infirmitas, xli, 476. Si quemadmodum regeneratione et remissione peccatorum sanatur a reatu, sic ab omni infirmitate jura sana esset natura, non contra carnem spiritus concupisceret, xxxvii, 336, 337. Quomodo in baptizatis perempto concupiscentie malo remanet, xxxvii, 373; xxxiv, 216, 217. Concupiscentia quomodo post baptismum moriua, cum jam excitet tot mala desideria, xxxv, 175. Concupiscentia inest nato et renato, obest nato, non obest renato, xxxiv, 184. Concupiscentia reatus, manente ipsa, post baptismum solvitur, xxxviii, 376. Concupiscentia remittitur in reatu, remanet in actu, xxxv, 141.

Concupiscentia quantum in nobis, xxxiii, 335. Concupiscentia post solum reatum vis occulta, donec fiat plena mutatio, xxxiv, 224. Concupiscentia vis in infante sopita est, xxxvi, 484. et hinc, xxxv, 146. Concupiscentia post baptismum remanens quo sensu laqueis dicta, *ibid.*, 241, 331. Concupiscentiam in baptizatis, an et quando sit peccatum, *ibid.*, 144. Concupiscentia sine consensu non est peccatum, xli, 81; xxxiv, 42, 214. Concupiscentia non nocet baptizatis, sed solus in eam consensus, xxxvii, 335; xxxvii, 380, 387. Non efficit males, cum quod male libet vincente bona delectatione non fit, xxvi, 229, 230. Concupiscentia nobis non obestet, si desideris ejus illicitis nullis obedieris, xi, 390. Diabolus nihil vobis nocet, si membra vestra vobis auferentibus non tentetis, xx, 140. Ut absque culpa est in corpore dormiens concupiscentialis inobedientia, ita in corpore non consentiens, ii, 45. Concupiscentia qui consentit dicere non potest, *Non ego operor*, etc., xxxvii, 421. Multi concupiscentis damnabilis vici se excusant verbis Apostoli. *Ut non ea que vultis, ille feceritis*, xix, 103, 267. Concupiscentia non habet necessitatem eriminis, xxxv, 188. Concupiscentia mala displicet Deo etiam in baptizatis, *ibid.*, 419. Non concupiscentis sentire, sed sequi peccatum est, *ibid.*, 324.

Concupiscentia motibus in hac vita sancti non caret, xli, 498, 499; xlix,

406. Concupiscentiam sancti Patres conjugii eponeque liebat, in concubitu relaxarunt: sed non quousque liebat, quia inuptum pertulerunt, vi, 501. Concupiscentiam casta et bona jura nuptiarum non sinunt valere, nisi quantum et ea possint generi substituendo prospicere, *ibid.*, 303. Apostoli de concupiscentia carnis genuerunt, xxxv, 324. Concupiscentia quomodo capivata ab Apostolo, *ibid.*, 220. Non frustra non dixit Apostolus: Non sint concupiscentia, aut non eas feceritis, sed, *Ne peccaveritis*, xix, 103, 104, 109, 268. Velimus nolimus, habemus illas, xix, 107. Nec ipse Apostolus sine concupiscentia, *ibid.*, 300. Concupiscentia carnis aliud est quam desiderium peccati, xxxiv, 41. Concupiscentia desideria mala, xxxiv, 218. Cur Deus non auferat nobis omnem prorsus carnis concupiscentiam, xxxv, 264.

Concupiscentia ad quid remanet in baptizato, xxxv, 388. Concupiscentia de peccato factum supplicium; sed de supplicio potest fieri meritum, vi, 458. Concupiscentia quantum ad innocentiam promovet, xxxv, 249. Concupiscentia reatus regeneratione solutus est, conflictus ejus ad agnorem relictus est, xxxvii, 244, 245. Concupiscentia non penitus extinguitur per baptismum, remanet ad certamen, xxxvii, 331, 332. Concupiscentia ejus reatus solvitur non nocet, cum adversus eam pugnatur, xxxv, 439. Pugna contra concupiscentiam, *ibid.*, 146, 150, 151, 153. *Vide CERTAMEN, CONFLECTUS, PUGNA.* Concupiscentia, ex quo desiderium Jerusalem, adversum nos contrahit, ix, 137. Si nulla in te rixa est, vide ne forte ideo non sit bellum, quia pax perversa est, xvii, 419. Concupiscentia pugnam non experitur nisi bellorum virtutum, de bellatoribus vitorum, xxvi, 215. Sanctiorum tota vita in bello, xli, 273, 277. Præstat pugnare cum concupiscentia quam pacem habere cum illis, iv, 189.

Concupiscentia in aliis major, in aliis minor, xxxvii, 290, 291, 298. Concupiscentia vehementius quousam oppugnatur, xxxv, 430. Juvenis ætas acrioris habet hostes, senilis minores, sed tamen

habet, xix, 107, 108. Concupiscentia minor est, quando non a scietie, sed ab ignorante peccatur, xxxvii, 387. Concupiscentia per infirmitatem et ignorantiam magis minus creditur, prout quisque melior est aut deterior, xxxviii, 332. Concupiscentia habet quo crescat, xxxvii, 387. Concupiscentia consuetudine roborata vehementior, xxxv, 430. Concupiscentia vires alidam, et peccata ea voluntate commissa, et emendatulo peccandi, xxxvii, 387. Concupiscentias sequendo, vires eis adduntur, xv, 461. Concupiscentia sunt vires, subjectio nostra, xix, 261.

Concupiscentia vitio plura committit homo vel infirmitate, vel caecitate, xxxviii, 303, 308. Concupiscentiarum ignis non sinit videre veritatem, ix, 50, 54. Concupiscentia peccata in usu rerum concessarum et licitarum, xxxvii, 15. Veniales quidam concupiscentia lapsus, xxxv, 174. Qui concupiscentia carnalibus cedit, vel bonas putans, vel malas sciens et sequens, totus carnalis est, xix, 303. Concupiscentia carnalis, pena quæ prelitur Deus carnales, vii, 8, 9. Quomodo tradit Deus in concupiscentias, xxxv, 330. Non cogendo, sed deserendo tradit, xviii, 197.

Concupiscentia non est laus, nisi quando perficitur, xxxvii, 224. Concupiscentias perire que sinit, xix, 109; xxxv, 234. Etiam quando lex in membris repugnat legi mentis, nulla est condemnatio iis qui sunt in Christo, xxxvii, 223. Concupiscentia qui agit malam, non perficit, xix, 273. Qui non sinit perficere bonum, *ibid.*, 307. Non concupiscere, omnino perfecti est; post concupiscentias suas non ire, pugnantis est, *ibid.*, 269, 304. Concupiscentis obediendum triplicem gradus, tribus mortuis a Domino suscipiis adulteris, *ibid.*, 100. Concupiscentia resistendum, xxvii, 309; xxxv, 301. Concupiscentie resisti potest, non ea tamen prorsus cavendo, xxxv, 28. Concupiscentia carnis, cum qua de traduce nascimur, cito vincenda est, ix, 50. Concupiscentie nolunt post te pugnant, pugna; expugnant, expugna; hoc solum vide vincant, xix, 269. Magna merces preparata iis qui concu-

piscentiam vincunt per gratiam, vi, 459. Concupiscentiam vincere non est impossibile, *ibid.* Concupiscentia domabilis expugnantibus, non laudatoribus ejus, xxxvii, 158, 159. Concupiscentia et consuetudini mala quomodo resistendum, xi, 45; xix, 108, 109, 209. Concupiscentia non extinguitur per liberentem litteram timore peccati, sed per jurantem spiritum dilectione justitie, xxxix, 415, 416. Ad vincendam concupiscentiam non sufficere legis notitiam, xix, 232.

Concupiscentia malum ante Legem Dei ignolum, xli, 289. Concupiscentia Legem Dei resistentibus nec inimica deponitur, xxxv, 215. Concupiscentia per Legem innotescens, angustat ac fit invicta, xxxv, 215; xxxviii, 146, 147. Concupiscentia ex prohibitione Legis angustur, non sanatur, xvii, 7, 11, 14; xlii, 80, 82. Concupiscentia aucta per Legem, non *prodes*, si gratia non adsit, penam tuam audisti, xix, 290. Non sufficit homo ingenis sibi motibus dare leges, xxxv, 372, 373. Fidenti de se tumendum ne nullo amplius inde sibi peccatum dominetur, xxxv, 221. Si posteris spem in ipso spiritu quo homo est, iterum spiritus tuus in carnem relictus, xix, 292, 293. Concupiscentia timore peccati non delectatione justitie, sed fermitudine timæ arma, Dei præcepta, xix, 109.

Concupiscentia malam est, nec resistitur nisi adjuvante Deo, xxxvii, 245, 246. Concupiscentia non nisi per gratiam vincitur, xxvii, 215. Concupiscentias carnis vincit charitas, xli, 498. Vincente delectatione justitie non cedit male concupiscentie, xxxv, 386, 387, 175. Concupiscentie, et legis Dei delectationes, xix, 293, 307, 308, 309. Spiritus Dei est qui pugnat in te adversus te, adversus illud quod est in te contra te, *ibid.*, 105. Christus vivit in eis qui contra concupiscentias pugnant, xxxv, 446, 447. Concupiscentie languor tyrannus est, cuius si vis te esse victorem, Christum invoca imperatorem, xvii, 422. Contra concupiscentiam tres ultime petitiones orationis Dominice adhibenda, xxxviii,

336. Conflictus cum concupiscentia etsi non sit damnabilis, est tamen miserabilis, xxxv, 428. Concupiscentia licita spiritualis delectatione et perfectione minuit iustitiam, xxxv, 448. Sirenis bellatoribus non desunt vulcera peccatorum, xxvi, 221, 222. Pars aliquantum libera resistit reliquis servitutis, xvii, 420. Concupiscentia vitia nec regnat, nec pignat, ibest tamen, xli, 430. Cum non hinc membra tua non iniquitatis, est quidem iniquitas in membris, sed non regnat, xvii, 421, 422.

Concupiscentia in quibus regnet, xxxvi, 479. Concupiscentia tancregnat, cum desideris eius obeditur, v, 491, 492; xix, 108; xxvi, 217. Ut non regnet, bene membra tua, et non in armis adversariorum tuum contra te, xxx, 108, 109. Concupiscentia ut non dominetur, facit gratia, xxvi, 221. Concupiscentia regnum non evertitur nisi per gratiam, xvii, 422. A concupiscentia dominata non liberat, nisi gratia, xli, 438. Concupiscentia quantum ad sanctos, in hac vita regnum perdit, in alia perit, xix, 311, 312, 313. Concupiscentia non regnante nisi habet juris mens ad tendenda membra carnis, quam ipsa concupiscentia ad e movenda, *ibid.* 312, 313. A quo accepti homo victorian concupiscentia ne voluptate pertrahatur, ab illo etiam roborante patienter, ne dolore frangatur, xi, 111. Concupiscentia quandoque merito superat, xxxv, 321.

Concupiscentia minuitur, xxxv, 430, 431. Quomodo, *ibid.* 431. Concupiscentia minus in hac vita potest, consumi non potest, xxxv, 429. Inimicitia cupiditatis est profectus sanctitatis, xxxv, 414. Concupiscentia seu necessitas nostra per gratiam minuitur, per gratiam finitur, xxxvii, 53. Concupiscentia in profectibus minuitur, augetur in incipientibus, xxxvii, 47. Concupiscentias carnis quodam modo creavit continentibus, xxvi, 218.

Concupiscentia in conjugatis est et in continentibus, quare, xxxv, 248. Cur in continentibus penitus non extinguitur, *ibid.* 248. Feminina concupiscentia motu non immunes, xxxv, 337. Concupiscentia sic insidiat Sanctis, ut faciat dormientibus quod non potest vigilan-

tes, xix, 274. Concupiscentia violentia errore non est in hominis potestate, xxxvii, 478. In potestate animae non est non concupiscit, quando inest peccatum in membris, v, 491.

Concupiscentia minus potest, quando vivimus; finiri non potest, xix, 270. Concupiscentia vincit potest, donec sit vulnus in corpore, ita perfecta curatio sanatur, xxxv, 216. In hac mortali vita difficile est etiam sub gratia positus omni modo implere quod in lego scriptum est: *Non concupiscere*, xxviii, 478. Preceptum, *Non concupiscas*, hic perficere non adimpletur, xli, 81. Ad quid lex *Non concupiscas*, si hic non impletur, xxxvii, 219, 220. Ostendit non quod hic vitemus, sed quomodo proficiscendo te laudamus, xxi, 81. Concupiscentias rerum illicitarum penitus exilipare omni modo vale debemus, licet hoc non detur hac vita, xix, 395, 396. Copra concupiscentis quae verba pugnantium, quae triumphantis, *ibid.* 397. Concupiscentiae interioris in vobis esse debet, xvii, 420; xix, 268, 276, 303, 305. Mali vultu homo, et talis adversario non vis eare, xxvi, 420. Quandoque est omnis concupiscentia, xxxvii, 587. Concupiscentia non habere, non est praesentis vitae, sed futurae, *ibid.* 224. Concupiscentia primo sequentes ducit, postea tentantes trahit; accepto gratia nec trahit nec ducit, sed alius contentid; post contentionem victoria, ix, 197. Non concupiscere plenitudo est virtutis, perfectio iustitiae, palma victorian, xix, 269. Concupiscentia aliquando gratia Christi perimenda, *ibid.* 273, 274. Concupiscentia nulla erit in fine, xxxvii, 336. Concupiscentia rebelles motus non quiescent iustis, donec carum incompugnabilem habeant, xli, 503, 504. Concupiscentia non erit, quando mortale non habebimus corpus, xxxvii, 479. Concupiscentia non erit in perfectione iustitiae, xxxv, 45. Tunc omni malo carebit homo, quando cui repugnare non erit, xxxvii, 336, 337.

Concupiscentia non erit in Beatorum corporibus post resurrectionem, xxxv, 222, 437. Concupiscentia carnis que hic impis est delectatione, postquam vertetur, xxxv, 425. A concupiscentia non liberatur moriens impius,

xxxvii, 529, 530; xxxvii, 423. *Vide* Corpus peccati, Lex, LIBRUS. CANON.

Concupiscentia per formam designata, x, 438. Concupiscentia carnalis fluxio comparatur, xvi, 277, 278. Concupiscentia per mulierem, mens per virum figuratur, xxvi, 569. Concupiscentia, hydrops, xviii, 220.

CONDENATIO ob peccatum originale, xxxvii, 233. Est condemnatione in quam omnes nascuntur non liberat, nisi gratia Christi, xxxviii, 278.

CONDICITUR omnes sub Christo magistro, xvii, 365.

CONFITEBIMUR in Deo solo, non in Angelo, xii, 371. non in se, xix, 292. Confiteri in homine, non in Domino miserum est ac mortiferum, xii, 478. Confitemur in Christo, non quia filius hominis, sed quia Filius Dei est, *ibid.* 478, 479.

CONFESSIO idem ac syndulium fidei, xxxvi, 459. Confessi dicebantur, qui Christianam fidem profitebantur, ut ad familiam Christi adducerentur, ii, 37. Confessio fidei sine rubore, xii, 475.

Confiteri Deo. Cum nota sint Deo arcana, quid est confiteri ei, xxv, 227. Nilh proprius aures Dei, quam cor confitens et vita ex fide, xxv, 92. Parum est in corde habere Christum, et nolle confiteri dum timetur approbationem, xi, 440. Magni fructus huiusmodi confessionum, xxi, 229. Confessio genita est, aut peccati, aut laudis, vii, 182, 181; viii, 345, 316; x, 88, 414; xii, 212, 312, 388; xiv, 289, 287, 403, 460. Quid sit confiteri Domino, xxvi, 175. Quare et quomodo confitemur est hominibus divinae, *ibid.* 176. Confessio ponitur interdum in laude Dei, xix, 366. Confessio duplex, laudantis et penitentis, xvii, 414; xix, 207; xx, 406. Et utraque per hinc Deo, xvii, 415. In utraque re, et in peccato tuo, quia tu fecisti; et in bono facto, confitere Domino, quia ipse fecit, x, 338. Quando nihil male est, confitemur peccata nostra; quando tuis confessione tamen non sinas, xvi, 381. Semper habemus quod confitemur, x, 518. Confiteri modo quod tu fecisti in

Deum, et in aeternum confiteberis quid tibi fecerit Deus, vii, 89. Confiteri infirmitatem, qui vult pervenire ad divitatem, xxi, 509.

CONFESSIO peccatorum, vi, 277, 278; xvii, 361; xxvi, 228. Confessio peccatorum ad salutem necessaria, xvi, 337, 338, 414; xix, 471. Confessio peccatorum timenda semper habenda, vita est, sed apud hominem iudicium, xvii, 340. Confessio peccatorum, xvii, 340, 346. Confessionis et penitentiae medicina peccatori necessaria, xvii, 34. De confessione peccatorum necessaria, vii, 183, sionis utilitate ac necessitate, vii, 183, 429, 400; ix, 292, 295, 509, 510; x, 178, 179, 180, 181, 398, 399, 415, 436, 437; xi, 63, 64; xii, 262, 374, 375, 418, 419, 432, 472. Confessio hostia est Deo, x, 438. Confessio peccatorum etiam Dei est laudatio, xvii, 288. Per prius accusa, te accusato Deum lauda, xix, accusa, te accusato amissis, non erit locus misericordiae, ix, 330. Confessio hominis, humilitas hominis; miseria Dei, altitudo Dei, xv, 118. Ad iustos pertinet confessio peccatorum, ad superbos pertinet defensio meritorum, xvi, 550. Gratia beneficii Dei prime, redigo ad confessionem infirmitatis, ut quidquid potentes sinas, ab illo sinas, viii, 175. Deus interrogavit Adam, ut cum ad peccati confessionem cogeret, xvii, 472. Confiteretur homo quod est, ut ab illo quaeratur, qui semper est quo est, xvi, 553. Antequam veniat Dominus, nos confitendo damnemus quod fecimus, ut illo quod coronet, non quod damnet, inveniat, x, 413. Ipsa hominis iustitia, in confessione sibi non parceret, vii, 28. Sicut odit Deus peccata sua deludentes, sic sublevat confidentem, xvi, 550. Quis tatis pactum cum iniquitate est, cum enim confiteri quam caveat delectat, xxvi, 329. Times confiteri, qui non confitendo esse non potes occultus? Damna beris tacitus, qui potes liberari confessus, ix, 253. Cur confitemur Deo omnia scientiam, xvii, 400. Confessio malorum operum, xxv, 283. Confessio malorum operum, vii, 437; est iudicium hominum operum, vii, 437; est iudicium iustitiae nostrae, confessio est peccatorum, xvi, 494. A confessione reformatio incipit, et per bona opera perficitur, x, 217, 318; xi, 98; xii, 311, 312. Peccator qui confitetur,

procedit de tenendis ad lucem, xv, 246. Confutandum peccatorum fumus harym- mas extorquet humilitatum superbum, xii, 489. Confessionis nomine audio populi peccata percutere solebant, xi, 268; xii, 284, 285, 403; xvii, 414; xviii, 267.

Confessio ante omnia, deinde dilectio, xvi, 453. Majore et veriore gloria quique correctus sua confessione reprehenditur, quam quislibet errantis ore laudatur, xxxiv, 403. Ne securus sis cum confessus fueris peccatum, tanquam semper paratus ad confitendum et committendum peccatum: curam gere ut sanetur, viii, 145; xi, 92. Cum Dei laude conjuncta esse debet peccatorum confessio, que aliter pia non est, nisi non desperas et poscens misericordiam Dei, xi, 212. Post confessionem non afferret Deus ultionem, si et tu non repetas iniquitatem, xviii, 50. Confessione scrupulus conscientie tollendus, *ibid.* Conditum quod prosit Ecclesia, si prius a Domino resuscitari debuit, xviii, 269. Ecclesia aperuit os suum in confessione peccatorum accipere sanguinem Christi, xxviii, 323. Confessio divitis in inferno, vii, 157, 158. Confessio commendata in precepto non manducandi de sulfocanis, xxviii, 333.

CONFESSIO ET LIBRI PRECEDIM SCRIPTI circa annum CCXC, xvi, 3.

CONFITI AME universum partibus, xxxviii, 286.

CONFLICTUS carnis et spiritus etiam in Sanctis, xxxvii, 459. Conflictus carnis et spiritus a Gregorio Nazianzeno describitur, *ibid.*

CONFORTATIO est que unum ex bonis originalibus quid sit v, 290.

CONFORSIO est que mordet conscientiam, ix, 335. Confusionis causa libido, iv, 271. Confusio quedam est salubris, viii, 11, 12. Confusio conversiois principium, ix, 358. Confusio alia est temporalis, alia eterna, vi, 893. Confusio temporalis utilis, est perturbatio animi respicientis peccata sua, respectione horrentis, horrore erubescens, erubescencia corrigitur, *ibid.* Confusionem temporalem non formidet Christianus: hanc si non habuerit, habebit eternam, *ibid.* Confusio adducens peccatum, et confusio

adducens gratiam, xxxix, 213. In iudicio confundentur peritiose, qui modo nolunt confundi salubriter, x, 210, 211. CONGRUATIOSIS fratrum quam maxime in Catholica communiōe, xxviii, 263. Varia genera eorum qui in congregationibus vitam susceperunt, xxviii, 263.

CONTRACTORES uide fit ut aliquando vera prodicunt, iv, 177. CONTRACTUM a diabolo esse Manichorum blasphemiam, xxviii, 503. In conjugium quid odiosum Manichæis, xxviii, 407, 408, 500. Conjugii usum damnant Manichæi, xxviii, 544, 590. Conjugia laudantur ab Ambrosio et a Catholicis, xxxvii, 262. De conjugio quid inter Augustinum et Julianum controvertitur, xxxv, 358, 359. Conjugium an nature species, xxxvii, 351.

Conjugii sacramentum in Christo et in Ecclesia magnum, in viro et uxore minimum, xxxiv, 213. Conjugium facit non commixtio carnalis, sed charitas conjugalis, xviii, 422. Copulatio animorum christi, quam commixtio corporum, xxix, 116, 117. Marian inter et Joseph verum conjugium, xxxiii, 203; xxxv, 356, 357. Conjugium spiritale in homine, xxvii, 468. Mutuum castitatis votum conjugium non dirimit, xxxiv, 203.

Conjugia fratres inter et sorores primo necessaria, iii, 251. Quare cum propinquis inire conjugia patres antiqui prohibebant, *ibid.* 252, 254. Quare prohibita, *ibid.* 254. Conjugia fratres inter et sorores apud Paganos damnata, *ibid.* 253. Quare religioe prohibita, *ibid.* 251. Conjugium inter fratres jam Abraham temporibus non erat licitum, xxx, 38. Conjugia cum propinquis non divina sed humana lege prohibita, iii, 253. Conjugia cum propinquis inire mos ipse horret, *ibid.* 252.

Conjugium inire cum infidelibus non licere, asserit Cyrilianus, xxvi, 80, 395. Conjugium Catholicorum cum Donatistis inauditur, xviii, 16, 17.

Conjugium non solvitur ab sterilitate, xxvi, 205. Conjugii vinculum sola morte resolvit, non autem fornicatione et separatione conjugum, xxv, 401, 411. Conjugatio divortium facere sola fornicationis causa permittitur est, xxxviii, 442; xxvi, 368. Conjugialis fornicationis

causa a se discedentibus aliis posse nubere semel Pollentius, sed resellitur, xxvi, 368. Dimissa adultera alteram ducens, moechatur, *ibid.* 392. et etiam dicitur ut Christianam faciat, *ibid.* 393, 394. Nihil iude preceptum esse in Novo Testamento putat Augustinus, *ibid.* Conjugium ab aliis contaminatum viro relicto, versus omnimodo prohibendum erat in Veteri Testamento, xxvi, 402. Reconciatio post adulterium cum conjugie respiciente, quam conveniens Christiano, *ibid.* Nolentes reconciliari conjugibus adulteris, continentiam custodiant, *ibid.* 411, 419. Incontinentium querela ad verum legem Christi vetantis alteri nubere, dimissa adultera, *ibid.* 406. Dimittere infideles conjuges non licere semit Pollentius; licere, sed non expedire dicit Augustinus, *ibid.* 380. Discessio ab infidele conjugis non prohibita precepto legis, sed consilio charitatis, xxvii, 384, 387, 388; xxxviii, 142.

Conjugii bonum, quid, xxxvii, 319, 320. Conjugii nulliplex bonum, xxvi, 250, 256, 338. Conjugii bonum triplex, xxxvii, 180; xxxv, 160, 358, 359. De bono conjugii liber contra Iovinianum v, 435; xii, 533. De adulteris conjugis, xli, 564. Quid postulant conjugati, dum bonum conjugate postulant, xxxv, 242. Conjugia cur instituta, xxx, 540. Conjugia propter liberos suscipiendos tantum copulanda sunt, xxxvii, 407, 408. Conjugium purum qui finis et intentio, xxxv, 241, 242. Non ob aliud debet femina nubere, quam ut mater fiat, xxviii, 500.

Conjugialis debiti redditio, xxvi, 253, 254. Conjugiale decus est castitas procedenda, et reddenda carnalis debiti fides, *ibid.* 261. Conjugialis congressus non damnandus, xxxiv, 412. Concubitus necessarius causa generandi inculpabilis, et solus ipse nuptialis est, xxvi, 260. Conjugii usus quandocumque inculpabilis, xx, 466, 467, 482; xxxvii, 338. De ipso congressu immoderatus utendo, corruptum in te templum Dei, xii, 466. Conjugialis concubitus futurus erit etiam si nemo peccasset, sed sine libidine, xxxv, 286. Peccata damnaabilia et venialia in conjugibus, xxxvii, 213. In usu conjugii quid sine culpa, quid cum ve-

niali culpa, quid cum mortali, xxxvii, 207. *Vide* Coherentes, et turpiter etiam cum legitima uxore concumbitur, ubi prolis conceptio deviat, xxvii, 410. Conjugium peccatum qui generationi prolis obstat, xxxvii, 207. Conjugiorum peccata venialia, xxxv, 210. Conjugii usus quis non sine veniali peccato, xxxvii, 175. Conjugialis concubitus occupantem satiande gratia, venialium libet culpam, xxvi, 149, 150, 254, 260. Hujus delicti non hortatrices, sed deprecatorias nuptias, xxxv, 200. Solutis carnis voluptatis causa libidine consentiantibus, ex quavis conjugatis secundum veniam concedatur, xxxiv, 426. Conjuges quandocumque bene, quando venialiter male libidine utantur, xxxv, 357. In conjugibus castis et necessitas in libidine, *ibid.* 351.

Conjugatorum contra concupiscentiam pugna, xxxv, 218. Non corpora conjugatorum, sed delicta male auctori deputantur, xxxv, 241. Delicia amoresque conjugatorum, licet non damnaabiles, exurit ignis tribulationis et orbitatis, *ibid.* 215. Intemperantia quedam in conjugibus toleranda, xxxiv, 208. Inobediens membrorum motibus verecundantur etiam ipsa pudica conjugia, *ibid.* 429. Conjugati de sola libidine erubescunt in corporum commixtione, xxxvii, 95. Conjugialis usus cum dolore nubere, xviii, 127. Pena est Adam, *ibid.*

Conjugialis pudicitia perfecta, que, xxxv, 219. Conjugialis pudicitia cultum, cum nihil fit propter concupiscentiam, *ibid.* 247. Sancti Patres quomodo cum conjugibus usi, xxxiv, 200. Nuptias nuptialiter usi sunt, xxvi, 279. Obedientiam in opere, continentiam in habitu tenuerunt, *ibid.* 280. Antiquorum etiam vita conjugalis prophetica fuit, *ibid.* 284. *Vide* Nuptia. Conjugium bonum et homo bonus, et tamen originale peccatum admittendum, xxxv, 225. Pelagianorum consilium in laudanda conjugalis commixtionis innocentia, ut tollat peccatum originale, xxxvii, 413. A conjugio abstineri an sit bonum, iii, 900, 251. Ant

diluvium nemo a conjugio abstinebat reperitur, *ibid.* In utraque civitate plures ab opere generandi abstinent, *ibid.* Conjugii abstinere ex consensu, *ibid.* 423. Conjugium permanet etiam servata pari consensu continentia, *xlii*, 401. Conjugatis continentiam nisi ex consensu servare non licet, *xxvi*, 371. Conjugia beatiora sunt, quae continentiam inter se pari consensu servare poterint, *xli*, 167, 168. Conjugium in quo continentia servatur, longe excellentissimum, *ibid.* Conjugatus fidelis melior infideli continente, *iii*, 349. Conjugati fideles anteposantur infidelium virginibus, *xxxv*, 282.

Conjugati pudicitiam meritis sacramentum virginum aequabat Iovinianus, *xli*, 535. Bonum conjugii quam inferius bono sanctae virginitatis, *iii*, 431. et bono ipso viduitatis, *ibid.* 200; 202. Conjugati humiles superbis continentibus meliores, *xxi*, 341, 345, 346. Conjugium humile melius est quam superba virginitas, *ix*, 516. De conjugio, viduitate, et virginitate multa sunt perplexitates, *iii*, 246. Conjugia casta multa probata sunt calamitatis maritorum, quibus uxores amplius obsecute sunt, *viii*, 360.

Conjugum mutuum officium, *xxxix*, 288. Vir et uxor quales secum esse debeant, preceptum accipiunt et exequantur debent bona opera sua, *xiv*, 210. An conjugum alter elemosinam facere possit, alter nesciente, *ibid.* Maritus vel molestissimos defectus, qui fornicationis crimen non habent, in conjugio tolerat, *ibid.* 182. Conjugii adhaerere, et coherere casta, qualis animus, *xi*, 46, 47. Coniux bona maritum suum dominum et vocat, et corde sentit, *xvii*, 479. Tabulas matrimonialis instrumenta emptio-nis sine deponat, *ibid.* Conjugati fideles iam corpus Christi manducantes, de castitate servanda admonent, *xxx*, 190; *xxii*, 75, 76. In ipso conjugibus invidia est abundanti interperantia, *v*, 24, 25. Coniugis alienae temerato morte purum timet, *xxi*, 364. Coniugalis vita in tricenno fructu significata, *xxvi*, 324, 325. Coniugati fructum tricesimum referunt, *xv*, 197. Coniugatorum sanctorum huius cum uxoriibus suis ac pueris,

non inanis, sed prudens, *xxvi*, 368. Coniugium aetas qua generare possit, *xxxv*, 202. Senex non de omni femina filios gignere potest, *xxxv*, 200. Rex Cyprus delectans conjugii suae, ne defensus pareret, proponere solebat in concubitis formosam picturam, *xli*, 568. Coniugiorum quaedam quae confederata in nominibus animalibus, *xxxiv*, 195. **CONIURATI** cum Catilina, perjuri, *ii*, 412.

CONVERSUS non sunt, nisi ubi mors est, *xiv*, 358.

CONSCIENTIA, tanquam ars, in qua immolatur Deus, *xvii*, 424. Conscientia erronea obligat, *xxvii*, 370. Si quis bona putaverit quod malum est et fecerit, hoc putando utique peccat, *xxxviii*, 465. Conscientia venter interior hominis, *xv*, 300. Conscientiae suae qui erubuit, ponit modum iniquitati, *ibid.* 176. Conscientia piorum, sepeiorum quomodo magna est peccata, sic magnum gaudium piorum ipsa conscientia, *ibid.* 505. Conscientia mala quomodo tota in desperatione, sic bona tota in spe, *vii*, 441. Refugium in tribulationibus conscientia sana, ubi homo invenit Deum, *viii*, 318, 319. Conscientia in aereo habitatio et quies, *xxiii*, 69. Conscientiae bonae letitia, paradisa est, *v*, 619. Conscientia, desertum ubi invenitur requies et consolatio, *viii*, 321, 522. Conscientia nunc magna solitudo, *xviii*, 67. In celo iam non erit eremus, *ibid.*

Conscientiae testimonio virtus melior contenta est, *ii*, 242. Conscientia bona aliquando non sufficit, *xxxix*, 432, 433, 442, 443. Quando sufficit, *xviii*, 54. Conscientiae bonae aecclat cura de fama, *xxi*, 248, 347. Conscientia bona non sufficit, si est negligens coram hominibus conversatio, *xviii*, 52. Ad certissimum non hominum, magna testium copia; ad Dei vero conspectum, sola requiritur conscientia, *xxxix*, 458. Conscientia mala, fovea quo cadit impius, *ix*, 49. Nulla maior tribulatio, quam conscientia delictorum, *viii*, 218, 319. Horrendis et penalis tenebris omnes non tantum carceres, sed etiam inferos vivit scelerati homines conscientia, *xi*, 397, 398.

Conscientia mala non fugit se ipsam, *xv*, 450. Quidquid vis potes fugere, homo, prater conscientiam tuam, *vii*, 336, 337. Conscientia mala cum uxore mala et habitaculo incommendo composatur, *vii*, 337; *viii*, 39, 40, 319; *xi*, 40, 41. Conscientia discussio, *vii*, 293. Conscientia alysius nuda oculis Dei, *xxv*, 227. Conscientia cito munda, *vii*, 337, 338. Quomodo mundanda, *vii*, 337, 338. Conscientia iniquorum non sanis nisi iudgmento, *vii*, 349. **CONSCRIPTI** sacramenta non autem quisquam reusare qualibet pre-pellens gratia, *vi*, 474, 475.

CONSULENS dii in consilium Jovis adhibiti, *ii*, 195.

CONSENTIRE. Consensio verbum cordis, *xxvi*, 241, 243. Reus sit divinis legibus quisque, verbo in corde dicto, nullo facto per corpus admissio, *ibid.* 212. Non in ipso desiderio, sed in nostra consensione peccamus, *xvii*, 7. Consensus voluntatis peccato qui discerni possit, *xxxix*, 218. Consensus ad peccatum alterius, tum sit peccatum, *xii*, 458. Consentire facientibus qui sit, *xxxix*, 125. Nemo potest vinculo alienae iniquitatis obstrigi, cui nulla sua voluntate consentit, *xxxix*, 235. Inter committentis animum et consentientis favore, non nullum interesse arbitrat Immoquius, *xi*, 434, 435. Plerumque desinit errare, cui nemo consentit, *ibid.* Omnis malus ideo persequitur bonum, quia non illi consentit bonus ad malum, *xii*, 144.

Consentire vocationi vel ab e dissen-tire proprie est voluntas, *xxxix*, 474. **CONSULTA**, *xxvii*, 471, 472. Con-sentius libros suos Augustino discenten-dos ac probandos mittit, *xxxix*, 392, 393. Consensus Augustino questiones de Trinitate proponit, *ibid.* 387. Con-sentii questionibus respondet Augusti-nus, *xii*, 152. Consensus Augustino ignotus licet, *ibid.*

CONSERVARI a Deo qualibet creatura indiget, *iii*, 106. Si Deus subtrahat na-ture operationem intimam qua eam subsistit et facit, continuo tanquam ex-tincta nulla remanebit, *v*, 237, 269.

CONSULTUM Dei, quod de nostra pre-destinatione est, manet in aeternum, *vii*,

494. Consilium in Deo novum existisse ineptissimum est dicere, *i*, 212.

Consilia Evangelica, *xxx*, 384, 385. Consilium Domini quomodo distinguitur a precepto, *xxvi*, 292, 294. Ad con-silia sic excitandum est, ut via ad praec-toporum regulam exacta non damnetur, *xi*, 272, 274.

Consilia domum quid efficit, *iv*, 461. Consilium, quantum ad sapientiam gradus, *ibid.* Pius Moyses: Consilium verum est, quicumque animo procedat. Deo tri-buendum, *ibid.* 415. nec debet com-putari, nisi in adversis, *vii*, 286. Con-silium a Christo capiendum in huius mundi tribulatione, *xviii*, 216, 218. Consilio dives indiget; das consilium, et praestitisti elemosinam, *vii*, 402. Ius-tum iudicium aut verum testimonium non vendendum, licet vendatur iustum patrociniis et verum consilium, *xi*, 226. Bona latera habet et mala latera habet, proberium est de eo qui bonis et malis consiliis vivit et regitur, *xxx*, 133, 134. Consilium salubris petens, se libenter audiet, *xviii*, 418.

CONSULATOR Deus cor hominis; tor-quet cor malum, *xii*, 242, 243. Con-solatio misericorum non gaudium beatorum est, quidquid nobis prospere Deus exhibat, *ibid.* 427. Animo iusti quomodo tenet consolari, *ix*, 9. Consolationes nostrae in deserto, *ix*, 458, 459. Con-solatio nostra in spe, gemitus noster in re, *xii*, 91. Consolatio vera unde nobis sit, *xxxix*, 466. Consolatio illa erit vera, qua dabitur quod non amittitur, *xviii*, 136. Consolati qui vult aliquem, nisi condeletat cum illo, non illum erigit, *ix*, 381, 382. Consolationes tanquam potus, *vii*, 13. Consolatoria ad viduam de marito morte epistola, *xxxix*, 151. Consolatio de morte fratris, *xii*, 408, 409, 410.

CONSULTATA sine actionibus similibus adque virtutibus esse non potest, *v*, 154. Constantis non sinit hominem de-pravari, pertinacia non sinit corrigi, *xxxix*, 6. Si pertinacia insuperabiles vires habere conatur, quantus decet ha-beret constantiam, *ibid.* 151. Constantia Sanctorum, ignis respectu persecuto-rum, *iv*, 99.

Constantie seu *Constantia*, quid et quot, *iii*, 471.

CONSILIAVNA URBS, *xxxviii*, 377, 378; *xxxii*, 127, 181. Constantinensis Ecclesia, *xxxi*, 458.

CONSTANTINOPOLIS, *xxx*, 504. Romano imperio socii, et velut ipsius Romae filia, *ii*, 268. Constantinopolis et crevit, et crevit, *xviii*, 583. Constantinopolis terrore imminenti sibi incendiis emendata divinitus servata, *xxvii*, 207.

CONSTANTINUS Maximus, Augustus, *xxxviii*, 437; *xxxix*, 143; *xxxii*, 408. Imperator, *xxxii*, 449. Consul iterum et ter, *xxxiii*, 151. Donatistae Caecilianum causam ad ipsum detulerunt, *xxxix*, 303; *xi*, 81, 444. Ab ipso petunt iudices episcopos, *xxxviii*, 424, 491; *xxxix*, 70, 77, 139, 140, 141. Constantinus de causa episcopi iudicare non est ausus, *xxxix*, 303. Constantius iussit venire partes ad episcopale iudicium in urbe Roma, *ibid.*

141. Constantii litterae ad Probatianum proconsulem in causa Caecilianii, *ibid.* 142. ad Verinum vicarium, *xi*, 83. ad proconsulem quibus Ingentium ad se mitti iubet, *ibid.* 83, 84. Constantii litteris omnia testatissima, *xxxviii*, 426, 438. Iudicio episcopali non acquieverunt Donatistae, *ibid.* 437. Alterum dedit episcopale iudicium habendum in Arelatis Galliae civitate, *ibid.* Nonnulli Donatistarum pernicissimos et litigiosissimos ad eundem imperatorem appellaverunt, *ibid.* Constantinus de episcoporum iudicio iudicare non est ausus, *ibid.* Postea et ipse coactus episcopalem causam terminavit, *xxxix*, 142. Caecilianum moestissimum promuntiavit, *xxxviii*, 437; *xxxix*, 143. Pro unitate Christi iustissime iudicans accepti a Donatistis nec ad se appellantibus merui, *xxxii*, 110, 111. Firmecianus conquiretur quod Donatistas capitali sententia damnari, suggerente, inquit, Osio Hispano, *xxxii*, 139. *Fide* Donatistae. In causa Caecilianii longe ordinatus est Constantius, quam illius accusator, *xxxix*, 182. Basilicas iussit auferri Donatistis, *xxxii*, 111. Constituit primus adversus Donatistas, ut haec vindicaretur loca congregationum eorum, *xxxix*, 142. Res ad ipsos per-

linentes, *ibid.* 182, 183. Constantinus nequaquam Christiani nominis invidus, sed plane Christiano nomine gloriosus, *xxxii*, 110, 111. Constantino imperatori quare tot prosperitates contulit Deus, *ii*, 267.

CONSTANTINUS Iunior, Caesar, *xxxii*, 408.

CONSTANTINUS amicus quidam Augustini, *xxxix*, 3; *xli*, 346.

CONSTANTINUS episcopus, *xxxiv*, 138. CONSTANTINUS imperator, haereticus, *xxx*, 406. Athanasium spiculatori apprehendere cupivit, *xli*, 284.

CONSTANTINUS consul, *xi*, 435.

CONSTANTINUS Romanus, ex Manicheo Catholicus Christianus, *xxxvii*, 260.

CONSTELLATIO quid, *iv*, 383.

CONSTITUTIONES imperatorum in Donatistas, *vii*, 228.

CONSUETUDO ex voluntate gignitur, *xxxvii*, 248. Consuetudinis veterosae vis, *ii*, 304; *iv*, 190, 191; *xxv*, 180; *xxvii*, 554; *xxxvii*, 452. Consuetudinis pestilentiosa dulcedo, *xxvii*, 411. Consuetudinis vis a Iuliano incepta, *xxxix*, 202. Consuetudinis vi cogi peccare nolentem intelligit Pelagiani in verbis Apostoli, *xxxvii*, 240. Consuetudinis violentie tribunt Pelagiani quod ait Apostolus, *Non quod volo, etc.* *xxxvii*, 454. Consuetudo est vel cetera, *xxv*, 178. Consuetudines delectationum carnalium vincula, *vii*, 74, 75. Consuetudo etiam mala, pro lege observatur, *xvii*, 240. Consuetudo quae natura secunda, *i*, 488; *xxxvii*, 279, 280; *xxxvii*, 70, 71, 248, 249, 257. Consuetudo necessitatem inducit, *xxxviii*, 94. Consuetudinis necessitas, *vii*, 402.

Consuetudo fit necessitas, dum ei non resistitur, *xxxv*, 178. Graecus varii quibus ad eam necessitatem devenitur, *ibid.* Vitium non fit ex consuetudine minus voluntarium, *xli*, 65. Consuetudo mali non sinit vitare quia malum est, *xviii*, 533.

Consuetudo mala, genus mortis immanis, *xv*, 30. Mala consuetudo, lapsi sepulchri in quo jacet peccator, *xv*, 246. Consuetudo mali in Lazaro sepulto et iam fetente significata, *xviii*, 533; *xxii*, 110. Consuetudinis male mole qui premitur, quasi sepultus est Lazarus, *xviii*,

368. Consuetudinis pomere pressus non est desperandus, *ibid.* 335. Obiurgationis modo elanore opus est ad eos qui consuetudine duraverunt, *xviii*, 334. Obiurgatio illa quid parere solet, *ibid.*

Consuetudinis male pugna, *ix*, 269. Consuetudinem vincere, dura pugna, *vii*, 402. Consuetudines vitiosae quomodo vincantur, *xv*, 182; *xxxviii*, 306. Consuetudinis carnis impetus quomodo frangatur, *i*, 501. Consuetudo maior, majorem intentionem flagitat, *xix*, 539. Consuetudo mala antiquum roboretur, elidenda, cum parvula est, *capitula*, *xii*, 285. Quomodo frenata psallim languescit et emoritur, *xix*, 538, 340.

Consuetudinis peccata non continentia, *xvii*, 317. Consuetudinis peccata difficile solvuntur, *xvii*, 45. Stultitiam perdurantis consuetudinis, *xxxv*, 137. Consuetudinis sarcina degravat, *ibid.* 281. Dolendum quod minus evenerit quae in divinis libris saluberrime praecipita sunt, et variis usus et presumptiones exacte observantur, *xxxvii*, 321. Non est consuetudinis regula; culpanda sunt vel probanda facta hominum, *v*, 15. Consuetudo humana non excusat quod per legem Dei aeternam non licet, *xxv*, 101, 102.

Consuetudines in Ecclesia mutandae, *que*, *xxxviii*, 521. In his rebus de quibus nihil certi statuit Scriptura divina, mos populi Dei, vel instituta majorum pro lege tenenda sunt, *xxxviii*, 383, 384, 488. Quae non sunt contra fidem, neque contra bonos mores, et habent aliquid ad exhortationem vitae melioris, ubi neque vitiositas, aut instituta cognoscimus, laudando et imitando sectentur, si aliquum infirmis non sit impedit, ut amplius detrimentum sit, *ibid.* 320, 321.

Consuetudinis mutatio, etiam quae adjuvat utilitate, novitate perturbat; adeoque toxica est, quae utilis non est, *xxxviii*, 403. Non facile a consuetudine recedendum, nisi rationi adversetur, *i*, 371. Consuetudo rationi cedat, *xxxii*, 293, 315, 316. Veritati cedat, *xxxii*, 292, 293, 418. Sed cum consuetudini veritas suffragatur, nihil oportet

firmius retineri, *xxxii*, 325. Consuetudinis vetustas, sed pessima; propugnatoris blande accipiens Augustinus sedat, *xxxviii*, 351. Et corum objectis respondit, *ibid.* De consuetudine aliorum quomodo iudicandum, *v*, 22.

CONSUEVITUS alius, *xxxviii*, 186. CONSUEVITUS, est consilium imperatorum aut querere, *xxi*, 101. Consuetibus consuevitescit nescientibus occulto instinctu agit Deus, ut dum quisque consulit, *ibid.* Quae adiuat quod oportet esse audire oculis meritis amandam, *xxv*, 150, 151. Amicorum secularium lingua consulit cibum assolet amando consumit, *ibid.* 199.

Consulere sibi quomodo convenit, *xxi*, 101.

CONSULES a consulendo appellati sunt, *ii*, 239. Consules Romanum imperium brevi propagantur et auerunt, *ibid.* Consules et dies decretis episcoporum non conscribi ex consuetudine Ecclesiae Donatistae contendeant, *xxxviii*, 78, 79. Consules et dies semper habuerunt consilia Catholicorum, *ibid.* 74. Hoc et ex consilio Melchiodis, et ex Scripturis, probantur Catholicis, *ibid.* 79. Imperialia constituta, etiam consules non legantur, in dubium non vocantur, *ibid.* 86, 87.

CONSUMMATORES et consumptionis discrimen, *xvii*, 582. Consummatur, quod sic finitur, ut perficiatur; consumitur, quod sic finitur, ut non sit, *ix*, 84. Consummatio cum fide non stat, *xxvii*, 447.

CONSUS, Deus qui prebet consilia, *ii*, 182. Consus deus Neptunus equitans, *ibid.* 82. *Fide* insuper nostrum (14) *ejusdem* voluntatis ad calcem.

CONSUALIA, ludii circenses unde sic dicti, *ibid.*

CONTACTUS mortis est hominis iniquitas, *vi*, 459.

CONTEMPLATIO, *xxx*, 452. Sepius quo tendunt quicumque convertuntur, *xxx*, 54, 55. Contemplatio promissa, finis omnium actionum, *xxx*, 200, 205. Ad contemplationem non nisi per actionum laborem atque passionum perentium, *xxxix*, 34, 55. Contemplationis reum coelestem excellentia, *xxxix*, 38.

Contemplationis subditus etiam minimi quilibet, sed in via fidei perseverantissimi gradientibus concessa, intelligentioribus negata, *ibid.* 397. Non iners vacatio, sed ut inquisitio ab invento veritate delectare debet, *iv*, 48. Contemplatio Dei incommutabilis boni, *vii*, 244. Contemplatio Dei non impudenter petitur et speratur, *ibid.* 343. Unde qui Deum rite colunt, transeunt in aeternam contemplationem speciei, etiam cum tempus est fidei, *xxxix*, 522. Omne quod contemplatur sive cogitatione capimus, aut sensu aut intellectu capimus, *i*, 228. Contemplatio, clericus sancta alienate mentis ab infra latentibus temporalibus aeternam lucem sapientie contemnit, *xxviii*, 351. In contemplatione otium sanctum quarit charitas veritatis, *iv*, 49. Contemplatio actioni praevalit, *xxxii*, 80. Bonum est ut etiam contemplativa vita gloriam populem mereatur, *xxix*, 60. Contemplativa vita quare sterilis, *ibid.* 57. Nemo a contemplatione prohibetur, *iv*, 49.

CONTEMPUS mundi, *xvii*, 503; *xviii*, 520; *xxi*, 104. Sermo de contemptu rerum temporalium, *xxii*, 409. CONTENDERE de verbis turpissimum est, *i*, 58, 60. Qui de verbis imperitia contendit, decedens; qui malitia, descendens, *ibid.* 93. Contendere verbis quid sit, *v*, 107. Contendere iudicio pro rebus terrenis, delictum est, *x*, 118. Contende cum malo, sed de homine, *vii*, 71, 72. Contendo vera ipsa est, ut sit bonus contra malum, non ut sint duo mali, *ibid.* Contemptio animositas duplici generis, *xxxix*, 308. Contentiones et laudis humanae appetitus superbia mater est, *xxxviii*, 307. Contentiones et dissensionem non faciunt nisi minimales, *xvii*, 229. Contentiones cupidiores quam veritatis, ubi solent latebras defensionis quærere, *xli*, 325. He eripiuntur verba quæque scribendo, *ibid.* 326. Contentio non est unde videat Deum, *xvii*, 374. Contentio Catholicorum cum Donatistis, dilectionis est, non hinc, *xxi*, 373.

CONTINENTIA et sustinentia duæ virtutes lupus vite, *xvii*, 339, 495, 498. Continentia a carnis illecebris quintuplex, *xxxviii*, 35. Continentia a mundi ille-

cebris præcipitur Lege, Prophetis et Evangelio, *xi*, 311, 312. Continentia cuiuslibet peccato colubendo est necessaria, *xxvi*, 225, 226. Continentia pugna contra libidines quando hic sumus, *ibid.* 214. Non expugnat concupiscentiam malum, nisi continentie bonum, *ibid.* 215. Continentia ipsa carnis concupiscentias quodam modo cruciigit, *ibid.* 218. Continentia servanda pro suo cuique gradu, *xix*, 135, 137; *xx*, 346. Continentia servanda aut conjugialis, aut excellentior, *xxvi*, 418. Continentia conjugalis, *ibid.* 340. Continentia a libidine carnis, et continentia oris, *ibid.* 210. Continentia cordis, nomine oris a Christo commendata, *ibid.* 212. Continentia carnis in animi bonis numeranda, *ibid.* 289. Continentia in bello spiritali plurimum valet, *ibid.* 218. Contra suavitatem noxiam quam vincibat concupiscentia, Dominus dat suavitatem beneficam quam delectat amplius continentia, *ibid.* 216.

Continentia casta dignitas, serena non dissolute hilaris, *xxv*, 193. Continentia luminosa et speciosa, *xli*, 9. Continentia non est sterilis, sed lætenda de Domino Deo marito, *xix*, 493. Per continentiam colligimur ad unum Deum a quo in multa defluimus, *ibid.* 260, 261. Continentia cum immunditie carnalium concupiscentiarum non cedit, et ipsum carnis sanctificatur, *ii*, 33.

Continentia ex conjugio profectur, *ii*, 340; *xxvi*, 228; *xxxix*, 323; *xxxv*, 274. Contemere divinum, *xxvi*, 284. Continentia nunc procreatione filiorum melior, si tamen ea servetur ad cogitandum que Domini sunt, *ibid.* 280, 411. Ante Christum tempus nubendi, post Christum tempus continendi est, *xxxvi*, 204, 205. Continentia perpetua cur in nobis apud antiquos, *xxvi*, 342. Distinguenda continentia ut et alie virtutes, in habitu et in opere, *ibid.* 272, 273. Continentia quibus potest, suadetur, *ibid.* 364. Nunc si soli conjugari debent qui se non continent, *ibid.* 209, 200. Continentia, si dignè ab omnibus servaretur, citius Dei civitas completeret, *ibid.* 290. Continentia et virginitas in Veteri Testamento commendata, *xxviii*, 393, 394.

Continentie votum, *xxvi*, 308; *xxxv*, 246. Continentie votum non reddendum, damnatur, *xx*, 449. Continentiam professis non licet desiderare conjugium, *xxxv*, 245. Continentie votum nulla spe compensationis rumpendum, *xxvi*, 303, 304. Continentibus delicta spiritus sunt loco carnalium, *ibid.* 360, 361. Continentia a volentibus servari potest, Continentia a volentibus professe servare possunt, quam et non professe sepe servare coguntur, *xxvi*, 360. Continentes caveant ne nimius viri amor succedat, et compressa lascivia crescat avaritia, *ibid.* 361.

Continentie perpetue votum multo inter conjugatos consensu initum, *xli*, 277. Continentia voteri nequit sine utriusque conjugis consensu, *vi*, 473; *xlii*, 80; *xxvi*, 334; *xxxix*, 433, 434; *xli*, 249. Continentiam uxori, marito nondum volente, non secundum sanam doctrinam suscipi, *xli*, 398. Mulier quæ ex consensu mariti non cœditur, in cæteris conjugati obsequio viro suo servire debet, *ibid.* 397. Mulier quæ ex consensu mariti continentem viri nihil de veste, auro, aut ullis rebus sine arbitrio ejus facere debet, *ibid.* 398.

Continentia voto obstricti, *xix*, 136. Continentia clericorum qui electi sunt inviti, opponitur viri volentibus in divortio se continere, *xxvi*, 421. Continentia voluntate delecta filii, necessitas, nentia voluntate custoditur, fieri aut et que ex necessitate custoditur, fieri aut potest voluntatis, quomodo, *ibid.* 420. Continentia interdum violatur non violato corpore, *ibid.* 212. Continentia, si servetur, nec violatur corporis continentia, *ibid.* 214. Continentia quorundam immunda, ut per magicas artes perveniunt ad viros alienos, *ibid.* 240.

Continentia conjugalis servanda certis diebus per annum, *xx*, 99. Quadragesimæ tempore servanda, *ibid.* 90, 98. Continentia continentium ab invicem mordetur ut probetur, *xx*, 240.

Continentia et sustinentia dona sunt Dei, *xx*, 490. Continentia et castitas Dei donum, *vi*, 284, 285; *xxvi*, 209, 210, 245, 322, 353; *xxxv*, 332. Continentia, quam magnum munus, *xxvi*, 353. Continentes esse nemo potest nisi

Deus det, *xxxiv*, 10. Continentia est donum Dei et datur petenti, *xxv*, 138. Continentia a Deo petenda, *xxxviii*, 468. Orationes plus valent ad bonam continentiam diligendam et habendam, quam exhortationes, *xxvi*, 357. Continentiam Deus jubet et dat, *xv*, 260, 261; *xl*, 244. Continentia ex dono Dei et libero arbitrio, *xxvi*, 469. Ut ab ea quis non deficiat, ne de propriis viribus presumpserit, *xli*, 218, 224. Non se continet nisi, *xxvi*, 361, si non continetur ab alio spiritus latus, *xli*, 292, 293. Continentium locus excellentior in Christi corpore, *xx*, 340. Continentes, maximi apud Deum loci, *xli*, 46. Sed possunt conjugati esse continentibus meliores, *xxvi*, 278.

Continentia sine fide, nulla vera, *xxvi*, 330. Præter continentiam et opera bona, requiritur charitas, *xviii*, 501. Obcedit bonum majus quam continentia, *xxvi*, 277. Continentis mulier, a nuptiis nimium delectanda est, si non continet a delictis, *ibid.* 263. Continentes viventes contra propositum reprehenduntur, *ibid.* 271. Melius nubere quam urere, *ibid.* Continentium varia genera, et quodam est excellentior, *ibid.* 418, 419, 420.

Continentibus quam maxime cavenda superbia, *xvi*, 345. Continentis cogit qual sibi desit, non quid adsit, *ibid.* 342. Continente superbo melior conjugatus humilis, *ibid.* 331, 345, 346. Continentium superbiæ quo pacto Deus aut punit, aut præveniit, *ii*, 48, 49. Continentibus superbis expedit cadere, *xxi*, 285. In eos qui putant continentiam non professes nisi ad presentem vitam, *xxvi*, 291. Continentes lupus temporis non absente semente de sanctis patribus conjugatis, *ibid.* 281.

CONTRACTUS humani supernæ justitiæ quodam habent impressæ vestigiæ, *xxxviii*, 174. CONTRADICTIONE mundi, *xxi*, 287. Contradictores patrum qui copit sequi Christum, *xviii*, 520.

CONTRARIA ad decorem universi pertinent, *iii*, 31. Contrariorum reciprocatio, *xxxv*, 433. Significatio quarundam vocum a contrario debet intelligi, *vi*, 578. Contraria a contrariis notis

plereque intelliguntur ignota, v, 430. Contraria nulli rei dicitur in illi mense dicimur dilectio, xlii, 104.

CONTRITIO cordis que, ix, 489, xii, 500, 501. Qui cor non contritum non sanatur, xii, 500. Contritio cordis, vox magna ad Dei misericordiam, xxv, 151. Contritio signum peccatoris tuisio, xlii, 503. Contritio diligens sum sacramenta temporalia, *ibid.* 304.

CONTRIBULATIO denuntur milites, tanquam simul habentes tabernacula, vii, 241.

CONTRUMELLE hereticorum pro ludibus habende, xxxvii, 13.

CONVENIENTIA, xx, 133.

CONVENIENTIA et inconvenientia universale bonum et malum est, xxvii, 554. Convenientia omnia pulchra sunt, iv, 361, 362. Summa convenientia est veritas, *ibid.* 377. In voluptate corporis tenetur conventio, *ibid.*

CONVERSATIONES bone coram fratribus sui cura, xviii, 32, 33. Propter ipsorum utilitatem, non propter nostram dignitatem, *ibid.* 54. Conversatio sine querela secundum legem, xii, 438.

CONVERSIO ad Deum, i, 160, 161. Ut homo sit aliquid, convertitur se ad illum a quo creatus est, ix, 403. Semper a Deo fieri, semperque perfecti debemus inherentes ei, et in ea conversione que ad illum est permanentes, v, 466. Vita spiritalis conversio ad Creatorem formatur atque perficitur, *ibid.* 458, 459. Avertendo nos ad peccatum, illuminationem amittimus; convertendo nos ad Deum, percipimus illuminationem, xx, 226. Conversio animae ad Deum quomodo fit, xiv, 341. Conversio oritur, et ex confusionis peccati et ex fame et siti iustitiae, ix, 293. Bono meo male mihi fuit sine te, nam si bene mihi esset sine te, nollem forsitan redire ad te, xli, 308. Deus fugientis dorsa perscrutatur faciem, rediens illuminat, xii, 209, 210. Habes iudicem fugiens, patrem habere rediens *ibid.* Cecitatis inebriatio convertit esse Paulus, xi, 438.

CONVERTI est ab immoderatione vitiorum virtute ac temperantia in sese attolli, i, 160, 161. Conversionem ad Deum debet precedere remissio huius saeculi, xxv, 489, 490. Converti ad

Deum nemo potest, nisi ab hoc mundo se avertat, xxviii, 90. Non convertitur anima ad Deum, nisi dum ab hoc saeculo vertitur, nec opportunus ab hoc saeculo avertitur, nisi noxiis eius voluptatibus dolores conceperit, vii, 203, 206. Mandata vite male in bonum dum vivitur, semper est locus, semper est tempus, *ibid.* 457, 458. Bis miser homo ante conversionem plerumque, xii, 89.

CONVERSIONEM plerumque male sperando differunt, xvii, 341, 340; xviii, 430. Alii sperando, alii desperando differunt, xvii, 340, 309, 340. Conversio in crastinam non differenda, xvii, 342, 336, 304, 511. Conversionem suam qui differunt, et in illis vox corvini, cras, cras, xi, 84. Conversioni tuae Deus indulgentiam promisit sed dilationi tuae diem crastinum non promisit, xi, 36, 459, 460; xviii, 399, 401. Conversionem ad confusionem habebunt, quid saltem habere noluerunt, vii, 163.

CONVERSIONIS impedimenta, i, 483. Conversionis labor et difficultas unde, vii, 137. Convertenti se ad Deum animae difficultates et morbi non stant tolluntur, quare, *ibid.* 156. Angustiae hominum ad Deum conversi et lenitas spiritali non recreati, xii, 325. Conversio homini ad Deum non subtrahitur delectatio, sed mutatur, ix, 487, 488. Conversio nostra perfecta paratum invenit Deum, vii, 156. Conversio omnia prorsus peccata dimittuntur, ne donatis debitis sunt cum illa tabula nove, xviii, 435. Si mutaris, Deus mutatur, xvii, 339. Converso multo vite non sufficit, nisi adit et satisfactio pro commissis, xli, 315.

CONVERSO. Peccator non potest resurgere per se a peccato alique gratia, xvii, 337. Quod nos ad Deum convertimus, nisi ipso excitate atque adjuvante, non possumus, xvii, 248, 249. Conversio deo tribuenda non operibus humanis, xi, 98, 99, 100. Conversio de gratia Dei est, i, 158, 246, 247, 84, 85. non ex meritis, xii, 479. Conversio nostra ad Deum, donum Dei, xxxv, 472. Animae conversio ad Deum, orat ut ad eam se convertat Deus, vii, 156. Facit de malo bonum, qui semper est bonus, xviii, 228. Peccator in libero arbitrio habet ut convertatur, xvii, 191,

495, 203. De conversione peccatorum plus laudandus Deus, quam de resurrectione mortuorum, x, 253. Ut durum est convenientiam praeberere peccatoribus, ita impium malum negare conversis, ix, 431, 432. In conversione peccatorum Deus et Angeli magis gaudent, xiv, 475. In conversione noluntum quare plus latandum, *ibid.* 477. Gaudium quo percipimus quando aliqui correcti in melius molantur, nulli gaudio in hoc mundo comparari potest, xi, 411. Eboratio ad vine multationem in melius, xxi, 919. Reprehensione dignos qui nunc Christo edificante Ecclesiam non convertuntur, quam qui olim Noe edificante arcam, *ibid.* 414.

CONVERSIO Gentium figuratur, xiv, 307. *Vide PECCATOR.* *Vide DOMINI.* Conversionis sancti Pauli historia, xxiii, 264, 263, 267, etc., 275, etc. Mirabilis Dei gratia in conversione sancti Pauli, *ibid.* 280, 281.

CONVERSIONEM cum extraneis, cum Paganis, facilius quam cum fratribus et Christianis si male vivant, idque propter correptionem et medicinam, xi, 16. CONVICIA quomodo cedunt in utilitatem iustorum, xxxii, 158, 154. Ut esse genere oporteat auido convicio, x, 357; xvi, 359. Convicium grave presbyteri quomodo ferat Augustinus, xxxviii, 381, 382. Convicium convicio non reddendum, xxi, 371. Conviciatus si perentis, non est ista fortitudo, quoniam ab ira victus es, x, 357.

CONVICIUM habet significandum et pro eis ordinatum, xxi, 386, 297.

CONVICIUM DOMINIUM duplex, aliud hic fidelium, aliud in ecclesiis beatorum, xviii, 474. Convicium coelestis panis iustitia, potus sapientia, xviii, 240. Qualis qui ad convicium invitatur, *ibid.* 313. Inebriatus sine veste nuptialis reprobat, *ibid.* 314. Mali a convivio exclusi, quantum intelligendi, *ibid.* 475, 476. Uno excluso a convivio multos exclusos, significari, *ibid.* 476.

CONVICIA in ecclesiis celebrari solita ab illi curat Augustinus, xxxviii, 346, 347, 348. Convivia in basilica beati Petri olim celebrata, *ibid.* 352. Convivia luxuriosa in templo celebrasse Iudei non leguntur, *ibid.* 347.

CORINTHA Apostoli figurantur, xxiv, 89. Coena omnia que Deus non est, egestas est, xxv, 370.

CORVIA nuptialis propter quod instituta, xxxv, 228. Copula nuptialis feret sine concupiscentia si nemo peccasset, *ibid.*

COR. Cordium lux Deus, xli, 47. Vita cordium Christus, *ibid.* 53, 54, 55. Cor nostrum verbo suo Deus tanquam agrum sicutum visitare dignatur, et de corde nostro fructum quarit, ix, 80. Cor radix unde vel spinæ vel fructus procedunt, xviii, 491. Cor querit Deus, cor inspiciat, intus testis est, iudex, approbator, corde homo est, quicumque est, xxv, 229, 220. In corde hominis sedet imperator, si bonus homo jubet, bona fiunt; si malus mala jubet, mala fiunt, *ibid.* 46. De cordibus iudicat Deus, non de verbis, vi, 442. Cor os sum habet, xlii, 59. Corde est lingua, xxi, 93, 93, 287, 288. Ex ore cordis quicquid procedit si malum est, inquinat nisi; bonum si est, mundat nos, *ibid.* 93, 93. Corde laudas, corde in aram consecratis vicimas stacim imponis, *ibid.* 288. Lacerare, sanguis vulnerat cordis, xli, 404, 406. Per cor cura in corde ponit, ut ea casio amore diligitur, xi, 490, 491. Ex corde millo modo fieri potest, quod formidine fit ponne, non dilectione iustitiae, x, 37.

COR. hominis cum thesauris suo, xxi, 267. Cor ubi ponendum, xviii, 333. Cordis et thesauri nostri locus eorum est, x, 334. Cor tardum, securum est quando in celo est; et acutum cor nihil est quando in terra est, xxxix, 129. Cor figulum in Deo aeterno ut stet, xxv, 297. Cor nostrum inquietum donec requiescat in Deo, non perit nihil, xvii, 437. Cor volitans in praeteritis et futuris rerum motibus, ad bene vatum est, xvii, 297. Cor humanum quam multa figmenta parit, xxx, 293. Converteritur, xxi, 408. Corbis quærentium Deum sincera pietate, sensum ipse ab affectum terrenorum vite purgat, xxx, 218, 219. Cor gravidum, xii, 288. Cor tunc putretur in terra; non gratis audis sursum cor, ne putret, vii, 427, 460.

Cor sursum, xvii, 334, 385, 388; xviii, 164, 417, 381; xix, 417, 309; xxi, 175, 476. Cor sursum quondam pietatis, quondam superbie, xx, 350. Cor sursum habere ad semetipsum, est superbia; ad Deum, est obedientia, iiii, 488. Cor sursum ad Deum habere manus est Dei, xxxv, 136. Cor cum ad Deum sursum est, quod est altum, ii, 456, 457. Cor quomodo effunditur coram Deo, ix, 136. Frigus charitatis silentium cordis est, flagrantia charitatis clamor cordis est, xvii, 436. Cordis nostri fundamentum est Christus, si secularia ei non prepropanur, xxi, 422. Favor et confortatio cordis ex amissione fortitudinis nostra, viii, 457. Cuius est cor, quod ex temporali damno agitur, xii, 45.

Cor rectum quid, xxxviii, 240. Cor rectum quale, x, 38, 395; xi, 12, 321; xii, 76. Corde recti et corde pravi quoniam, viii, 462, 463, 464, 470; viii, 54; xii, 76. Corde perverso est qui vult detorqueere cor Dei quod semper rectum est, ad pravitatem cordis sui, ix, 189, 190. Corde rectus est qui laudat flagellum patris, xvii, 351. Cor cum directum non est, opera recta non sunt, etiamsi recta videntur, x, 37, 38. Corde rectus et mundus qui differunt, xxxv, 32. Cor simplex et mundum, xiv, 269. Cor mundum est cor simplex, *ibid.* 137. Non habet simplex, id est mundum cor, nisi qui transcendit humanas laudes et illum solam intraret qui conscientia solus inspector est, xxxix, 117. Quisiam verus est corde, ix, 462. Cor castum, viii, 557, 558, 559; ix, 457; xii, 237.

Cor inuadit mundum, xviii, 491. Cor per inmaculatum, xi, 475. Ad mundiciam cordis quomodo pervenitur, xxxvii, 343, 344; xxxix, 31. Cor contentendum ut fiat mundum, xxi, 391. Coris purgatio, sextus ad sapientiam gradus, iv, 461. Cor mundandum quod videtur Deo, xv, 353. Mundi corde Deum videbunt, xl, 122, 130, 147, 150, 152. Ut interiores oculi aperiantur et serenentur, file corde mundantur, xi, 468. Cor tanquam oculus quod videtur Deo, xv, 308. Oculis cordis ad videndum Deum requiritur, xv, 421; 458, 480. In corde est imago Dei, *ibid.* 483. Deus

habitare vult in corde mundi, xx, 384. Cor fidelis templum non angustum Dei, xvii, 368. Cordis sanctorum magna dei tabernacula, viii, 306.

Cordis puri vitales deliciae Deus, xxv, 389. Voluptas cordis, xv, 209. Cordi tribuntur delectationes bonae, renibus non bonae, viii, 176, 177, 321, 324. Cordis tranquillitas de serenitate bonae conscientiae, xx, 417. Quando dicitur cor nostrum non reprehendere, vel non reprehendere, xxxiv, 24. Cor impiorum est fundum maris, ix, 208; xi, 246. Cordis temperata quomodo sedatur, xvi, 40, 41.

Cordis concubitus, xii, 387. Cor ebile sanctum virtutibus, xxix, 73. Cor iusti, domus eius, xxxviii, 240. Cor viri iusti domus eius est, ubi Deo laudante opulentius habitat, *et.*, xi, 321. In corde liberentur habitamus, si id ab iniquitate mundemur, ix, 482. *Fide* Conscientia. Cordis penam quibus volat in donum suam, files, spes, charitas, x, 146, 147.

In cor regressatur quisquis studet Deo vacare, xxv, 340. et illum invenire, *ibid.* 78, 79. Cor diligenter claudendum, xii, 387. Cordis ostium duas quias valvas habet, cupiditatis et timoris, *ibid.* Virginitatem cordis violat seductio linguarum, xv, 109. Cordis silentium orationi tam necessarium quid perturbat, xxv, 274. Cor non in corde sed in oculis habet hominum multum, xxxi, 484. Cor in auribus, xxxii, 429. Cor duplex mentientis, xix, 140. Infidus homo malo suo cordatus est, i, 132.

Cor hominis, abyssus, viii, 248; xii, 312. Cor cordis res in intellectu habere non potest nisi Deum, xviii, 491, 492. Cordis accusator et inspector Christus, *ibid.* Cor clausum non excludit oculum Dei, xv, 89. Cordis intima Deo nuda, *ibid.* 237. Cor tortum et durum, xii, 503. Cor confortari pro obdurari, vi, 547. *Fide* Liberatio. Cor indiduum et cor carnale, quid, xxxv, 489. Cor carnis et cor lapidei, quomodo intelligendum, v, 43. Diritia cordis est vitio unusquique suus, vi, 216, 217. Cordis duritia usque ad finem vitae peccatum in Spiritum sanctum, xi, 477. Cordis hominum duritia manum Dei non repellit, sed solvit eam Deum cum vult, aut miseris aut vindicatis; et non est

qui se abscondat a calore ejus, xxv, 89. Deus in cordibus hominum agit, et illud quo voluerit inclinat, xxxv, 504, 506, 508. Deus operatur conversionem, xxxvii, 83. Deus agit in cordibus hominum etiam motum voluntatis eorum, minus etiam motum voluntatis eorum, xxxv, 505. Deus in cordibus etiam manum agit quidquid vult, *ibid.* 504. Deus cordibus malorum utitur ad laudem et ad adjumentum honorum, *ibid.*

Corde dilatari quid sit, vii, 133. Cordis dilatatio est in bono et in malo accipit potest, vi, 88. Cordis dilatatio, justitiae est delectatio, xi, 424. Corda nostra invicem videbimus post hanc vitam, xviii, 85, 86.

CORAX SEX sextus decimus apud Syonios, iiii, 445. CORA interpretatur Calvus, Calvinius aut Calvaria, estque figura Christi, viii, 234, 264, 282, 316, 334, 335, 347, 470; x, 140, 163.

CORNELIUS Rufinus servatus pulsus, quod decem pondo argenti in vestis habere comperis est, ii, 256. CORNELIUS Celsus sensit sumum bonum esse sapientiam, summum malum dolorem corporis, xxv, 435.

CORNELIUS censo, xxxix, 73. CORNELIUS est qui cum illo erant, primi fuerunt, in quos nondum baptizatos Spiritus sanctus descendit, x, 462. Cornelius ante visibilem baptismum Spiritum sanctum accepit, vi, 438; x, 406. Cornelius centurio accepit Spiritum sanctum sine manu impositione, xviii, 546. Cornelium centurionem mundavit, sunt dicentesque ad quendam modum, sunt dicentesque ad quendam modum, sunt aliqua file orabat et donabat, xxxvi, 69. Cornelius Petro traditur inebundus, iv, 414.

CORNELIUS non dum catechizatus a vito impudicite temperantissimam voluntate se converteret, xii, 390. Huius pravos mores non palpando, Augustinus se vere amicum ostendit, *ibid.* 389, 390.

CORNICULUS facilius in Africa audiret quam, etc., proverbium, xxxix, 307. CORNI altitudinem non carnalem, sed spiritalem significat, xii, 207.

CORONATA et fragorum sapor, antequam in Italia gustaretur, nullo modo in

mentem venit videri in Africa, xxxviii, 269.

CORONATUS presbyter, xii, 91, 95.

CORONATUS grammaticus, xxvii, 21.

CORONA vincibilis promissa, ii, 466.

Coronari non potest quisque, nisi vicerit; nec vincere, nisi certaverit, ix, 111.

Corona debita servantibus fidem, xxi, 32, 34.

Corona non rediretur debita, nisi gratia prius data fuisset indebita, *ibid.* 27.

Corona ut reddatur digno, gratia datur indigno, xxxiv, 79.

Corona non deus misericordia, xix, 132.

Nisi primo Deus per misericordiam parcharitate, xvii, 869.

Corona non invenitur quod per iudicium coronaret, xi, 4.

Corona non merita tua, ix, 401; x, 517; xii, 69, 70, xii, 302.

Corona spinea Christi, xiii, 31, 32.

Quantumque patitur, non pervenit ad illas insultationes, ad illa flagella, ad illam ignominiosam vestem, ad illam spinam coronam, ad illam postremo crucem, viii, 73.

Christus triplici corona coronatus; corona gloriae, corona justitiae, corona miseriae, xxiv, 236.

Coronavit eum Pater corona gloria; coronavit eum Mater corona justitiae; coronavit eum Synagoga corona miseriae, *ibid.*

Corona aurea in vitulum jecore ostensa Syla inter sacrificandum, ii, 99, 100.

Corona a diabolo fabricatum secundum Manichaeos, xxviii, 525, 535, et opificum gentis tenebrarum, xxix, 162.

Corpora terrena tanquam mali natura Corpora detestantur, xii, 166.

Corporis humani partes inferiores non a Deo, sed a diabolo dicuntur Paternam, xxvii, 248.

Corpus omne est a Deo, xxxviii, 6.

Corpora a Deo solo formari posse et creari, *ibid.* 30; xxxix, 258.

Corpus a Deo, minimum vero ab ipso factam dicere quidem, xi, 466.

Corporis nomen quod modis intelligenti valeat, xi, 325, 326.

Corpus quid sit, xxxv, 381, 397.

Corpus est natura quae habet motum, altitudinem, latitudinem, speculabile locorum spatium, iam non erunt, xi, 519.

Id quod occupat non est quidem putant nullam esse substantiam, *ibid.*

Corpus nullum est sine partibus, v, 222.

Corpus sine pace continuatum

partium ac similitudine, fingi aut sceleris non potest, *xxviii, 215, 221*. Corpus habet innumerabiles partes, *xxvii, 322*. Corpus tanto est melius, quanto est numerosius, *i, 478*. Corpus proprie dici animi non potest, *xxvii, 322*. Corpuscula etiam minutissima infinite dividuntur, *xxviii, 284*. Corpus quodlibet in infinitum scieri potest, *i, 230; v, 195, 205; xxxviii, 258*. Corpus nullum est omnino quod non minus sit in parte, quam in toto, *xxviii, 192*.

Corporis proprietas est in loco esse, de loco in locum moveri, *xxvii, 147, 149, 150*. Corporum ordo ex diversitate ponderum, *xx, 247*. Corporum celestium celeritas, *ibid, 259, 260*. Corporum gravitatem eademque morummodum motus, *ibid, 248*. Corporibus terrenis corpora superiora non sunt potentiores, *ibid, 217*. Corporis proprii motus et naturam mortui paucissimi, *xxxv, 370, 371*. Corporis naturam hae ipsa animi novit, *ibid, 371*. Quaestiones de corporis natura, *ibid*.

Corpora quomodo sint in intellectu, *ii, 372*. Corpus non habet vim ut formet aliquid spirituale, *v, 397*. Corporis imaginem non corpus in spiritus, sed spiritus in se ipso facit, *ibid, 588, 597*. Corporis imago praestatur est in spiritu quam ipsum corpus in substantia sua, *ibid, 596*. Corporum similitudines quas habemus in somnis, ejuis naturae, *xxxv, 391*. Corporis quae vel in somnis, vel in extasi demonstrantur, velut materies spirituales non corporales, *ibid, 389*. De corporalibus secundum rationes incorporeales et simpliciter iudicare, sublimioris est rationis, *xxxv, 474*. Quanto magis corpus lucem mentis proponit, hoc corporis, tanto melius valet, *xi, 144*.

Corpus alicuius speciei esse non potest, *xxviii, 215*. Corpus aliqua forma et specie continetur, *xxv, 474*. In eo sola pulchritudo laudatur, *xxviii, 259, 260*. In corpore pulchritudo quaedam rationis, *iv, 294*. Ipsi non hae esse, quod pulchritudo esse, *xxv, 364*. Corporis humani fabrica quam pulchra et admirabilis, *v, 293*. Membra corporis si etiam singula pulchra sunt, in universi corporis conpage pulchriora sunt, *v, 234, 238*. Corporis structura, compositio, officium indicat artificem suum

Deum verum, *xxviii, 545*. Corpus quomodo factum ad similitudinem Dei, *xxviii, 35*. Corpus imaginem Dei non capit, *xxxv, 386*. Corporum conditio non defertur in sexum diversitate etiam, si esset semper nulli utriusque communi, *xxxv, 196*. In corporis conditione dignitas necessitati fuit praedita, *iv, 294*. Corporis elementa et qualitates quattuor, *vii, 158*. Corpus terra, *iii, 370*. Medicorum sententia de corpore humano, *v, 384*. Memborum diversa officia cum summa in corpore consensione, *xii, 171*. Corporis sanitas, membrorum concordia, *vii, 191*. Corporis conpage symbolum charitatis, *xxxviii, 182*.

Corporis pulchritudo, magnitudo, fortitudo, bona communia bonis et malis, quare, *iii, 278*. Corporis bona aut mala nolunt appellare Stoici, sed commoda aut incommoda et externa, *ii, 418, 420*. Est tantum verborum certamen, non examen rerum, *ibid, 421*. Corporis bona non nisi ex Deo, *xi, 60, 61*. Corporis bona si minuuntur, bonam iustaque vitam omnino non minuant, *ii, 33*. Corpori non substantiam Angelis, sed sublitum regnum, *xxxv, 265*. Corpora Angelis esse verumquidem probat Augustinus, *xxxix, 298*. Corpus non esse animi hominis, *ibid, 371*. Corpus secundum id quod in eorum erectum est animae rationali congruit, *v, 354*. Corpora hominum est anima, *xxvii, 495, 496*. Quae etiam peccati sui poenas hinc ipsam erant, *xxvii, 374*. Corpus autem vestimentum, *xi, 37, 38*.

Corpus non vegetatur nisi per animam, *xxv, 250*. Corporis sensus unde, *v, 389*. Corporis vires unde maiores, *i, 281, 282, 284*. Corporis vires qui extenuantur, *xxv, 424*. Corporis affectiones tres, sanitas, stupor, immortalitas, *vii, 547, 548*. Trium sunt ejus incrementorum genera, *i, 278*. Corpore melior quaeque incorporea natura, etiam vitiosa et misera, *xi, 40*. Corpore pretantissimo anima praestatur est, *xii, 473, 474*. Corpore melior animus, *xxxviii, 260*. Corpus inter et animam quod melius sit corpore, deterius animi non invenitur, *xxxviii, 43*. Deterius omni corpore illic est, *ibid*. Corpora non se colere debent Gentiles, sed Numina qui illis regendis corporibus praesident, *xi, 347*.

Corpora quasi animarum, quae alibi servitaverint, carceres arbitrantur nonnulli, *xx, 445*. Omnis animi molus aliquid facit in corpore, *xxviii, 272*. Corpus quomodo movetur in affectu voluntatis, nosse difficile est, *xxx, 200*. Corporibus suis quidam homines utuntur ut volunt, ad mirabiles effectus procedentes, *iii, 207, 208*.

Corporale omne est passibile ex Tertulliano, *xiv, 356*. Corpus nihil forte in animam agere potest, nisi processisset in peccatum, *i, 477*. Omnis corporum mutationis causa superior, volens Dei, *xxx, 267*. Exemplo demonstratur, *ibid*. Alius status corporis ante Adae peccatum, alius nunc, *xxxvii, 331*. Corpori doctissimantur primi parentes, *v, 227, 228*. Corpus ante peccatum regebatur per arbitrio animae, etiam in motum spirituale, *xi, 93*. Corpus regitur ab anima post peccatum ordinata, sicut leges universitati sinunt, *ibid, 92*. Aliter corpori, aliter libidini animus imperat, *xxxv, 289*. Corpus nostrum deterioris conditionis quam Adae, *v, 307*. Corpora piorum bonis quam malorum, quam lupus temporis hominum, *iii, 234, 235*. Corpus hominis ante peccatum erat in suo genere optimum, *iv, 339*. Egritudine in corpore, *xli, 463*. Corpus si dolere possit, nec tamen mori, *iv, 137, 138*.

Corpus Adami ante peccatum non erat corruptibile, *xxv, 321*. Adae corpus mortale simul et immortale, *v, 368*. Adae, corporis Adami immortalitas ex ligno vitae, *iii, 141*. Corpus ante et eis mortuum hominum et torsum extitit nasceretur, si nullum peccatum extitisset, in spirituale veritate potuisset sine media morte, *xxxvii, 576*. Si non peccasset primi parentes, corpora eorum acceptura erant Angelicam formam, *v, 227, 228*. Corpus post peccatum caput subiacere morti, *xxvii, 450*. Corpus mors ex peccato, *xxxviii, 274*. Corpus mortuum ob peccatum, *ibid, 273, 274*. Mortuum ab Apostolo dicitur propter hanc mortem necessitatem, *xviii, 512*. Corpus mortuum est in nobis etiam iuste viventibus, *v, 367*. Quare Apostolus vocat corpus mortuum, aut corpus mortuum, non vero mortale, *ibid, 367, 456*. Corpus etiam nunc mor-

tuum esse dicitur, quando non perfecte servit spiritui, *xxxviii, 82, 87*. Corpus sepulchrum est animae mortuae, *v, 243*. Corpus carnis quid, *xxxvii, 398*. Corpus mortis, an peccata non carmen intelligere oporteat, *xxvii, 282*. Corpus mortis de vito, non de substantia dicitur, *xxviii, 533*. Vita corporum vel ingeniorum congentia praebant originale peccatum, *xxxvii, 302*. Vita corporum vite animarum naturalia non tribuenda Deo conditor, *ibid, 284*. Corpora non nascerentur vitiosa, si non esset peccatum, *xxxvii, 398, 399; xxxviii, 70, 71*. Et nisi natura esset peccato vitiosa, *xxxvii, 73*.

Corporis gratia amissa, poena peccati Adae, *xxxviii, 284*. In corpore duo consideranda, figuratum Dei, et poena meriti, *xii, 402*. Corpus tuum laet Deum bonum, quia bonus est; corruptionem intulit justus, quia iudex est, *ibid*. Communia, potuit tamen corruptio et lido non esse communis, *xxxvii, 191*. Consuetudo tegendi corporis orta ex peccato, *ibid, 212, 213*. Pax carnis et spiritus non est in corpore mortui huius, fuit vero in corpore vite illius hominum ante peccatum, *ibid, 164*.

Corpus animale, mortuum, et spirituale, quid, *iii, 143, 146*. Corpora animalia et spirituala quanam sint, *ibid, 144, 145*. et qui differant, *ibid, 145*. Corpora animalia, id est, animata, *ibid, 154*. Corpus dicitur animale propter motum dissolutiorem, spirituale autem quod jam cum spiritu immortale est, non quod corpus in omne corpore posse mutari quidam asseruerunt, *v, 383, 384*. Et hoc fieri posse credibile est, *ibid, 390*. Nullum corpus in animam aut in naturam incorpoream converti potest, *ibid, 383, 384*. Corpus corruptibile non gravatur animam, si non esset peccatum, *xxxviii, 461*. Corpus omni in hae vita semper manet, *xx, 448*. Corpora corruptibilia sunt omnium, sed illas animas minus, alias plus gravant, vel diversitate iudiciorum Dei occuliorum quidem, sed tamen iustorum, *xxxviii, 464*. Corpus nostrum ornamentum nobis fuit; peccavit, et compaedis inde accipimus;

xix, 491. Corpus hominis vinculum est, xxxvii, 519. Corpus servum est et inominibus cum bellis commune, ii, 428. Corpus anime famulus, v, 459.

Corpus castigandum, ut diaboli et mundus vincantur, xxxvii, 486. Corpus subiugandum est servituti, *ibid.* 187. Id fit, si prius nos ipsos subjugamus Deo, *ibid.* Corpus domare, xxvii, 284. Corpori non parcendo, et consultur, xx, 444, 445, 449. Corpus diligendo, quare peccamus, xxviii, 74. Corpus suum nemo odit, iv, 435. Et si amplius aliquid diligitur quam corpus, non tamen corpus odio habetur, *ibid.* 437. Corpus omne fugiendum esse Porphyrius docuit, xx, 240; xxi, 442. propter animam nargationem, iii, 106. ut anima beata esse possit, ii, 305. Corporis castigatio sacrificium est, *ibid.* 462. Corpora fidelium, hostia sunt Deo, membra Christi, templum Spiritus sancti, xxx, 138.

Corpus fidelium, templum Dei, xxxvii, 294. Corpora nostra ob corpus Christi, membra sunt Christi sicut anime nostrae, xix, 372, 373. Corpora nostra, propter inhabitantem Spiritum Christi, templa sunt Spiritus sancti, *ibid.* 373, 377. et quia emptia sunt sanguine Christi, *ibid.* 355. Quomodo in ipsis Spiritus sanctus inhabitet, *ibid.* 377. Corpus baptisate quatenus sanctificatur, xxxv, 417. Corporum sanctificatio perfecta speratur, non tenetur, xxxvii, 209. Corpus peccati evacuae, quid est, xvii, 12. Corpus sanctum filii usus sancte voluntatis, ii, 31. Sanctitatem non adfert corpori violentia libidinis alienae, *ibid.* 34. Corpus dicitur vas et domus hominis, viii, 395. Corpora iustorum, tanquam vasa et organa, quibus ad opera bona usus est Spiritus sanctus, ii, 26. De corporis sepultura parum curant Sancti, xxv, 218, 219, 224.

Corporis et mors et resurrectio, iv, 431. Corporum resurrectio negata a Pagano contra eos astruitur, iv, 252. Corporum resurrectionem negant Manichaei, xxxviii, 132. Corporum resurrectionem mundus non temere credit, iv, 297. Corporis vila speranda est, precedente iam spiritus vita, xxxviii, 273. Resurrectio corporum ad perfectam animae

beatitudinem necessaria, v, 621, 622. Corpus non obstat felicitati animae, iv, 299. Corpus quod nunc est omne, post resurrectionem erit honor; quod nunc sarca, tunc levamen, xx, 446. Nulla corpora quantum ad ea pertinet, vel beata possunt esse vel misera, xxvii, 373. Corporum resurrectio, et qualis futura est saeculo venturo, xxxviii, 272, 273, 274. Corporibus humanis, etiamsi belluina et terrena sint, debetur resurrectio et incorruptio sempiterna, xxxviii, 185, 186, 191. In talem statum revocantur corpora, cum sanantur, qualem iam sortita est post peccatum natura mortalium, que illos in mortem compellit, *ibid.* 353.

Corporum salus erit in resurrectione mortuorum, xv, 159. Aliud exire, aliud liberari de corpore mortis lajus, xxxix, 43. A corpore mortis lajus non liberatur, qui sunt ad penam resurrecturi, *ibid.* 221. Corpus mortis in resurrectione reddit ad lapsum, xix, 310. Quid de corpore nostro post mortem futurum sit, parum curandum, v, 239, 240. Corpora idem erit, quod ante, xli, 484. In resurrectione quo pacto corpora redintegrabuntur, ii, 25. Corpus in futura vita pristinae stabilitati restituetur, iv, 336; xxi, 467.

Corpora Sanctorum qualia post resurrectionem futura, iii, 140, 156. Corpus melius erit post resurrectionem quam fuit primum parentum in paradiso, xli, 463. Corpus hominis quale erit in celo, iv, 296, 298. Corpus erit spirituale, xli, 497, 498, 551. Quomodo futurum spirituale in resurrectione, xxviii, 131. Corpora nostra nunc terrena et animalia, post resurrectionem fient spiritalia, et quomodo, xxvii, 156, 157, 200; xxxix, 237; xli, 149, 162. Corporum, post resurrectionem, spiritalem futuram qualitatem non dubitat Augustinus, etsi non valeat explicare, xxxix, 227. *Vide Resurrectio.* Corpora spiritalia post resurrectionem unde dicla, xx, 249. Spiritus sine molestia subleat corpus, xlii, 408. Non indiget alimentis, *ibid.* 467. Corpora Sanctorum sic erunt spiritalia, ut non, nisi velint, possibilitate non necessitate vescantur, iii, 149, 144. Corporis spiritalis velocitas, xx, 268. Cor-

pus celeste, Christi instar, clausis ostiis poterit domum intrare, *ibid.*

Corpus erit incorruptibile et immortale, xli, 408. Corporis sanitas perfecta, totius hominis immortalitas, xxxix, 371. Corpus manet incorruptum, si ab animo incorruptio non recedat, xxxv, 436. Immortalitas et incorruptio corporis de sanitate animi existit, iv, 433. Est premium meriti illius quod Adam amisit, v, 368. Corporum immortalitas post mortem, ii, 387, et aeternitas, *ibid.* 506. Corpus immortale et aeternum esse post mortem, absurdum philosophis videbatur, iii, 432, 133. Corpus immortalitatem et aeternitatem post mortem, non impossibile esse ostenditur, *ibid.* 125. In corpore semper vivere, Dei munus ingens secundum Platonem, iii, 138.

Corpus terrenum quomodo in celo erit, xx, 247. Corpora terrena in celo esse non posse, dogma philosopharum, iii, 135, 136; iv, 261. Refellitur, iv, 260. Corpus nostrum quomodo in celo erit, si parum curatur, xxx, 433. *Vide Resurrectio.* Michaelis est animus incorporeus terrens corporibus illigari, quam corpora terrena celestibus sublimari, iv, 233. Latent nunc in corpore cogitationes, et non ita in corpore celesti, xxvii, 479.

Corporalia an solo corpore possunt videri, iv, 308, 309. An Deus videbitur per corpus spirituale, xv, 453. An per corpus spiritale videri possit substantia que non videtur in loco, adhuc incertum, *ibid.* 455. Corporalem speciem amare an sit alienari, xli, 329. An praeter corporis formam possit cognito provenire, xxxiv, 386. Corpus pavimenti nomine significatum, xi, 424.

Corpus pro toto homine ponitur, xvii, 45. Corporum traditio, vi, 20. Corpora pro rebus que corporaliter possidentur possia, *ibid.* et pro servis, *ibid.*

Corporale et proprie et translate dicitur, v, 575, 576. Corporalium servitute iuste prementur, qui corporalibus ultra se mancipantur, xv, 153.

Corporis et sanguinis Christi sacramentum, xv, 306; xix, 125. *Vide Eucharistia.* Corporis et sanguinis Christi sumptio, vi, 401. Corporis Christi sump-

tio quotidiana, et alicubi non quotidiana, xxv, 224; xv, 308. Corpus Christi manere, 309. Corpora nostra sunt membra Christi propter corpus Christi, xix, 272, 273. Corpus Christi quod est Ecclesia, dicitur Christus; et corpus diaboli, diabulus, v, 544. Corpori Christi per fidem copulatur, per intellectum vivificatur, xv, 316. Corpus Domini cum et in altari est et nos illud sumus, xxxi, 163.

Correctio equisum non est desperanda, nisi diaboli, viii, 512. Correctio vite non procrastinanda, xviii, 399; xx, 169. *Vide Conversio.* Correctio nemorum suorum ditte periculosum, xv, 372.

Correctio fraterna, vi, 409; xxxvi, 191, 192. Correctio et disciplina non negligenda, xvii, 294; xviii, 453; xxxi, 218; xxxvi, 7, 8. licet odiosa, xxxix, 45; xli, 179. Correctio non negligenda, cum fieri potest vel consilio, vel auctoritate, vel potestate, xvi, 494. Correctio frateram negligere grave malum est, xxxi, 195. Fereus pius, parcens crudelis, xvii, 294. Correctio ex cupiditate aut infirmitate negligi peccatum est, ii, 16; 17, 18. Correctio facienda, xxxvi, 28, 29. Correctiois necessitas et utilitas, *ibid.* 9, 12. Correctio utilis et necessaria etiamsi gratia a Deo pendeat, *ibid.* 10. Quamvis praedestinatio certa, seu quamvis praedestinatio nullus perire possit, non est tamen negligenda correctio, *ibid.* 50. Quoniam incertum nobis est quomodo Deus salvare decreverit, omnium et singulorum debemus procurare salutem voto, predicatione et correctione, *ibid.* 49. Omnibus correctio est adhibenda, *ibid.* 31. Corruptio boni ut filii, dimittitur mali in futuro saeculo, corruptio de peccato in isto saeculo, viii, 453. Correctio non solum ego qui corrumpit, sed et aliorum utilitati servit, iv, 34. Correctio medicamentum contra quaedam peccata, xxxv, 92. Domini praecipuum de corrigendis malis, xxvi, 46.

Correctio nem frateram tenentur omnes, xv. maxime episcopi, *ibid.* et qui praepositum sunt aliis, *ibid.* 18, 19. Corri-

piendi manus prepositis impositum, xvii, 316; xxii, 52. Non regit, qui non corrigit, vii, 289. Corrumpere eus qui ad nostram curam pertinet, ne negligamus, xviii, 458. Pastores ne vitis parcant multitudine concilianda causa, *ibid.* 9. Corrumpere veri pastoris est, xix, 181. Non corrumpere mercenarii, *ibid.* 179. Qui corruptionem negligit, iure cum male agentibus temporaliter flagellatur, ii, 17. Libertas Augustini in corripiendo amico qui consolationem ab ipso perierat de morte uxoris, xxi, 389.

Corruptio que est quatenus licita, xxxii, 379. Corripit eum qui in errore lapsus sit, ordo, xxxi, 303. Reprehendendi officium, quo animo suscipiendum et implendum, xiv, 190, 191, 193, 258; xvii, 139, 140. Corruptio quo animo facienda, xviii, 390, 391, 458; xxii, 34; xxvi, 46; xxxix, 328, 329. Correctio fraterna quomodo facienda et quomodo recipienda, xxvi, 576, 577. Corruptio inquietorum non est mali pro malo reddito, xxxix, 148, 149. Corruptio non malum, sed homo pro malo redditur, xxxvi, 51. In malis cavere non licet, xxi, 63, 64. In malitia via vivere malitiam? Erunt duo malitia, *ibid.* 63. Sille qui corripit, reddere vult malum pro malo ei qui corripit indignatur, non fuit dignus qui corripere, sed dignus plene qui etiam ipse corripit deberet, xxi, 180. Corruptio non fit in insolent, sed ut confusione sanet, xxi, 208. Ut amice que ibat effusa, rediret confusa, *ibid.* 299. Corruptio cum charitate facienda, xxv, 407. Corruptio ex charitate proficiatur, xxxvi, 46, 48. Corruptio officium dilectionis est, xvii, 200, 301. Qui corripit ex charitate, addidit severitatem non emittit charitatem, xxxix, 527. Melius est cum severitate diligere, quam cum lenitate decipere, *ibid.* 174. Agenda sunt multa etiam cum invitis benigna quadam approbata placendis, *ibid.* 528, 529. Vincitula ultima iuste poscitur, quando nullus jam restat correctiois locus, *ibid.* 327.

Corruptio quondam proficit, xxxv, 10. Corruptio unde habet ut utilis sit, *ibid.* 43. Dei est corruptionem utilem facere, *ibid.* 81. Corruptio non nisi per

Deum proficit, *ibid.* 10. Corruptio humana non fit nisi opulatione divina, xxxvi, 484. Corruptio sine gratia intrinsecus operante non prodest, xxvi, 361. Corruptio iuste corripitatur qui non obediunt, tantum gratiam obediendi nonnullam experit, xxxvi, 48. sive sint regenerati, sive non sint, *ibid.* 49. Corruptio predestinato est salubre medicamentum, reprobale penale tormentum, *ibid.* 46. Corripit a Deo et erudit, ad eandem mansuetudinem revocatur, x, 291. Usus prope, corruptio et orationis, xxxvii, 8. Correctiones sunt oburgatione, monitione, oratione, xxxix, 17, 18. Corruptio et gratia non se invicem tollunt, *ibid.* 46.

Corruptio quomodo facienda, xxxi, 195, 196; xxxvi, 51. Corruptio pro culpam diversitate diversa, *ibid.* 48. Corruptio alias secreta, alias publica esse debet, xviii, 393. Quando secreta esse debet, quando publica, *ibid.* Cur secreta fiat, *ibid.* Publice publica tantum corripienda peccata, xxxvi, 47. Si solus nostri quis peccavit frater, et eum vis coram omnibus agere, non es corruptor, sed prope, xviii, 397. Corruptio publica in ecclesia, xvii, 330, 331. Ad corruptionem faciendam magna consideratione opus est ne peccetur, xxxix, 224. In corruptione facienda se quotidie peccare fatetur Augustinus, *ibid.* Melius homo corrigatur parvus, quam frangatur durus; et melius indotus melius corrigatur, quam peritica, xxxvii, 287; xli, 46. Corruptio aliquando ex consilio charitatis omittitur, ii, 17. Corrigi qui non possunt, tolerandi sunt, xii, 147.

Corruptio a minore quolibet non refugienda vel delinquenda, xxxix, 120. Contra eos qui corripit nolunt, xxix, 9, 10. Excessivum nolentium corripit occurrunt, *ibid.* 12. Corruptionem qui moleste ferunt, litigiosos et contentiosos vocant qui secum sedulo agunt, xxxix, 307. Qui non vult in se fieri sanus, in eum qui corripit fit insanus, xvii, 241. Corripit peccatore, vitium est superbum, ii, 306. Corruptio quam homo non tantum honestiores, xxv, 123. Facilius est videre quid in alio corrigas atque corrige, quam videre quid in te corrigendum sit libenterque corrigi, xvii, 90. Multo est

mirabilis et laudabilis libenter accipere corrigentem, quam iudacter corrige deviantem, xxxix, 113, 113. Petrus accipiendo humiliter corruptionem a Paulo, rarius et sanctus exemplum posteris reliquit, quam Paulus corripendo Petram, *ibid.* Peccata videtur venialiora, cum is qui reus est, correctionem promittit, xi, 208. Dum verum nobis cum aliquo amputatur dicitur, non ab homine qui forte peccator est, sed a Christo expectatur, xxxviii, 372. Paulus eorum vitis, a quibus sibi honor exhibetur, non parit, xviii, 8. Quomodo Deus corrigit, xxvii, 156. Corripientis Dei flagellum patienter ferendum, xvii, 351. *Fide Flagellum.* Correctio hæreticorum quomodo tendenda, xxvii, 182. Corruptio hominis per visum cæsi, xxi, 96.

CORRUPTELA ingenii et indolis multis signis se prodit in pueris, xxi, 30, 27.

CORRUPTIOSE et mutationi perpetue corpus obnoxium est in hac vita, ix, 157. Corruptio unde est, xxvii, 225, 227. Corruptibiles nature, quia ex nihilo facte, xxx, 255. Corruptio tendit ad non esse, xxvii, 229. Per corruptionem omnia tendunt ad non esse, xxvii, 251. Sed eo usque pervenire a Deo non sinitur, *ibid.* 552. Corruptio non est natura, sed contra naturam, xxvii, 223. Corruptio non est substantia, sed est in substantia, xxvii, 549, 550. Nihil corrumpitur nisi bonum, *ibid.* 552. Corruptio nihil est aliud quam exterminatio boni, xxvi, 104. Ubiqueque corruptio, ibi bonum fuit, xxvii, 223, 224.

Corruptio quare a Deo permittitur, xxvii, 227. Bonitas Dei res que corrumpuntur congruentissime ordinat, xxvi, 331, 332. Non omnis corruptio vituperatione digna est, *ibid.* 384. Sola que vitiosa est vituperatur, *ibid.* 385. Corruptio anime per illicita desideria, xiii, 46. Corruptio a mala iude incipit, inde iter in turpes mores, inde in sceleribus iniquitates, viii, 483. Corruptela mentis est, fastidire quod dulce est, xi, 245.

CORRUPTORES sui non innocentes: se ipsos enim corrumpunt voracitate, ebrietate, fornicatione, xxx, 465. Quis ab alio

corrumpi possit, et quis non, xxvii, 384.

CORRUPTORES, miracula significant, xii, 439.

CORVINA. Cum dicitur: Cras, cras, fit vox corvina et subito venit ruina, xxiv, 273.

CORVUS ex Arca dimissus potuit cadaveri insidere, vi, 417, 418. Corvus ex Arca emissus nec reversus, quid significat, xxvi, 331. Corvi, gentiles; pulli corvorum, filii gentium, xii, 517, 518. Cras, cras corvi vox, xviii, 389; xx, 469, 470. Corvina vox, cras, cras, in illis qui conversionem differunt, xi, 84. Non querit Deus dilationem in voce corvina, sed confessionem in gemitu columbino, *ibid.* Vide PECCATORES PŒNITENTES.

COSTA qui dormienti Ade, et non vigilanti, detracta, ix, 16, 17.

COTEM Tarquinium novacula secuit, ii, 489.

COTTA disputat adversum Stoicos in libro de Deorum Natura et pro Lucilio Balbo de præsentia Dei et libera hominis voluntate, ii, 200. Nullam naturam divinitus esse contendinge item Cotta, *ibid.*

COTVENSIS non datus sunt Israëlitis in eremo, sed ortygonetra, vi, 243, 246.

CRANUS Cecropis regis in regnum Atheniensem successor, iii, 443.

CRAS, cras, corvina vox, cum qua multi clauso oculo, foris remanserunt, xii, 84; xviii, 389; xx, 469, 470. Cum dicitur: Cras, cras, fit vox corvina et subito venit ruina, xxiv, 273.

CRASSES. Crassi duo, pater et filius, in conspectu mutuo martiali tempore victorie Mariæ, ii, 157.

CRASSITRUX. Quomodo de crastino non cogitandum, xvi, 138; xxvi, 454. Preceptum non cogitandi de crastino, ut intelligendum, *ibid.*

CRATES Thebanus Cynicorum sectam amplexus, xxxvii, 189.

CREARE et condere idem est, xxvi, 24. Creare, condere, constituere, facere pro uno indifferenter et eodem ponuntur in Scripturis, xxix, 379, 380. Creare non potest ultra creatura, iv, 218, 218. Ideo non possunt homines de nihilo